

நன்னூல்
18K3T06

நன்னூல் - சொல்லதிகாரம்

பருளம்-III CC6 கற்பித்தல் : 6 தரப்புள்ளி : 5 பாடக்குறியீட்டு எண் : 18K3T06

நோக்கம்: சொற்கள், சொற்றொடர் அமைப்புகள், சொற்களின் வகைகள் - பயிற்றுவித்தல்

பயன்: சொல்லின் இலக்கணம் அறிந்து கொள்ளல்.

அலகு - 1

சொல்லின் இலக்கணம், சொல்லதிகாரத்தின் கட்டமைப்பு, பெயரியல், வினையியல், பொதுவியல், இடையியல், உரியியல் ஆகிய இயல்களின் உள்ளடக்கச்சுருக்கவிளக்கம்.

அலகு - 2

பெயரியல்

அலகு - 3

வினையியல்

அலகு - 4

பொதுவியல்

அலகு - 5

இடையியல் & உரியியல்.

பாடநூல் : நன்னூல் காண்டிகையுரை.

பார்வைநூல்கள் :

1. நன்னூல் - சண்முக. செல்வகணபதி (உ.ஆ) கற்பகம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.
2. நன்னூல் - திருஞானசம்பந்தன் (உ.ஆ) கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.

(அனைத்து அலகுகளிலும் வினாக்கள் சமமாக அமைதல் வேண்டும்)

அலகு 1

பெயரியல்

- சொல்லின் பொது இலக்கணம்
- இருதிணை : உயர்திணை, அஃறிணை
- வழக்கு : திணை பால் எண் இடம்
- வழக்கு : இயல்பு - தகுதி
- செய்யுள்
- பொருள் : குறிப்பு - வெளிப்படை
- சொற்பாகுபாடு
- இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல்
- பெயர்ச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்
- உயர்திணைப் பெயர்கள்
- ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால்
- அஃறிணைப் பெயர்கள்
- ஒன்றன்பால், பலவின்பால்
- இருதிணைப் பொதுப்பெயர்
- தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்
- தொழிற்பெயர், வினையாலணையும் பெயர்
- ஆகுபெயர்
- வேற்றுமை
- முதல் (எழுவாய்) வேற்றுமை முதல்
எட்டாம் வேற்றுமை வரை

வினையியல்

- தெரிநிலை, குறிப்பு வினை இலக்கணம்
- வினைச்சொற்களின் பாகுபாடு
- வினை முற்று - இலக்கணம்
- தெரிநிலை குறிப்பு வினைமுற்று
- உயர்திணை : ஆண்பால் வினைமுற்று
- பெண்பால் வினைமுற்று
- பலர்பால் வினைமுற்று
- பலவின்பால் வினைமுற்று
- இருதிணைப் பொது வினைகள்
- தன்மை ஒருமை
- தன்மைப் பன்மை
- முன்னிலை ஒருமை
- முன்னிலைப் பன்மை
- வியங்கோள்
- வேறு, இல்லை, உண்டு
- எச்சங்கள்
- பெயரெச்சம்
- வினையெச்சம்
- செய்யும் என்னும் முற்று
- யார், எவன் குறிப்பு வினைமுற்று

பொதுவியல்

- ஒன்றொழி பொதுச்சொல்
- செய்யுளில் ஆ ஓ ஆதல்
- எதிர்மறையில் உருபும் விருதியும் திரியாமை
- உருபு வினை அடுக்கி வருதல்
- இடைப் பிற வரல்
- இருதிணைப் பெயர் வினை பொதுமை நீங்குதல்
- தொகை நிலைத் தொடர்கள்
- வேற்றுமைத் தொகை, வினைத் தொகை
- பண்புத் தொகை உவமைத் தொகை, அன்மொழித் தொகை
- தொகா நிலைத் தொடர்கள்
- வினைமுற்று, பெய்ரெச்சம், வினையெச்சம், எழுவாய்த்தொடர், விளித்தொடர், வேற்றுமைத்தொடர், இடைச்சொல் தொடர், உரிச்சொல் தொடர், அடுக்குத்தொடர்.
- வழக்கள், வழாநிலை, வழுவமைதி, அறுவகை வினா, எட்டுவகை விடை, இசை வேறுபாட்டால் பொருள் தெரிதல்
- சிறப்புப் பெயரின் பின் இயற்பெயர் சுட்டுப்பெயர் வருமிடம்
- அடுக்குத்தொடர், இடைச்சொல் தொடர்
- முற்றும்மை, செயப்படு பொருள் கருத்தா
- அடைமொழிகள்
- இயற்கைப் பொருள், செயற்கைப் பொருள்
- ஈ ,தா, கொடு
- அஃறிணையை உயர்திணை போலக் கூறுதல்
- எட்டுவகைப் பொருள்கோள்

இடையியல்

- இடைச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்
- இடைச்சொல்லின் பொருள்கள்
- ஏகார இடைச்சொல்
- ஓகார இடைச்சொல்
- என, என்று என்னும் இடைச்சொற்கள்
- உம் என்னும் இடைச்சொல்
- என, என்று என்னும் இடைச்சொற்கள்
- உம் என்னும் இடைச்சொல்
- எண்ணிடைச் சொற்கள்
- தில், மன், கொல் என்னும் இடைச்சொற்கள்
- மற்று, மற்றை என்னும் இடைச்சொற்கள்
- அந்தில், ஆங்கு என்னும் இடைச்சொற்கள்
- அம்ம, மா என்னும் இடைச்சொற்கள்
- முன்னிலை அசைச்சொற்கள்
- எல்லா இடத்தும் வரும் அசைச்சொற்கள்

உரியியல்

- உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்
- பண்பின் இலக்கணம்
- ஒன்றுமுதல் ஐந்தறிவு உயிர்கள்
- உயிர் அல்லாத பொருள்கள்
- உயிருள்ள பொருள்களின் குண - தொழிற் பண்புகள்
- உயிரில்லாப் பொருள்களின் குணப் பண்பு
- ஒரு குணம் குறித்த பல உரிச்சொற்கள்
- பலகுணம் குறித்த ஓர் உரிச்சொல்
- சொல், ஓசை என்பவற்றை உணர்த்தும் பல உரிச்சொற்கள்
- உரியியலுக்குப் புறனடை
- சொல்லதிகாரத்துக்குப் புறனடை
- நன்னூலுக்குப் புறனடை

அலகு 2

பெயரியல்

நன்னூல் சொல்லதிகாரத்தில் சொல்லின் இலக்கணம் பெயரியல், வினையியல், பொதுவியல், இடையியல், உரியியல் ஆகிய ஐந்து பிரிவுகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்னூலார் 60 நூற்பாக்களில் பெயரியலை விவரிக்கிறார். இவற்றின் மூலம் சொல்லின் பொது இலக்கணம், வழக்கு, சொற்பாகுபாடு, பெயர்ச்சொல், ஆகுபெயர், வேற்றுமை ஆகிய சொல் இலக்கணக் கூறுகளை விவாதித்துள்ளார்.

சொல்லின் பொது இலக்கணமும் பாகுபாடுகளும்

தமிழ் மொழி இலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என ஐந்து பிரிவுகளை உடையது. முதல் பிரிவான எழுத்து பற்றிய விதிகளும் விளக்கங்களும் எழுத்ததிகாரத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. சொல்லதிகாரம் இரண்டாம் அதிகாரமாக அமைந்தள்ளது. பெயர், வினை, உரி, இடை எனும் நான்கு சொற்களும் தனித்தனி இயல்கள் வழி விளக்கப்படுகின்றன. இயற்சொல், திரிசொல். திசைச்சொல், வடசொல் எனும் நான்கு வகைகளும் தொடக்கத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. எல்லாச் சொற்களுக்கும் பொதுவான செய்திகள் பொதுவியலானது. இவற்றை நன்னூலாரின் சொல்லதிகார அமைப்புக் கோட்பாடுகளாகக் கொள்ளலாம்..

சொல்லின் பொது இலக்கணம்

ஓர் எழுத்து தனித்தோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் தொடர்ந்தோ நின்று ஒரு பொருளைத் தருவது சொல் எனப்படும். இது ஒரு மொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என்னும் பாகுபாட்டிற்குள் அடங்கி இருதிணை ஐம்பாற் பொருளையுத் தன்னையும் மூவகை இடத்தையும் கொண்டதாய் உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்குகளில் வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ அமைந்து பொருளைத் தருவதாகும். சொல்லின் அமைப்பு, அது பொருள் தரும் நிலை முதலானவற்றை நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர் ஒரு நூற்பாவில் தொகுத்து விளக்குகிறார். இதனை,

ஒரு மொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி என்றா

இரு திணை ஐம்பால் பொருளையும் தன்னையும்

மூவகை இடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்

வெளிப்படையு குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே

(நன் : 259)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

பொது இலக்கணங்கள்

1. சொல் என்பது ஒரு மொழி, தொடர் மொழி, பொது மொழி என்னும் மூன்று பிரிவுகளை உடையது.

2. இருதிணை, ஐம்பால் பொருளை உணர்த்தும்
3. மூவிடங்களை உணர்த்தும்
4. பிற பொருளை உணர்த்துவதோடு தன்னையும் உணர்த்தும்
5. உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு என்னும் இரு நிலைகளில் பொருள் உணர்த்தும்
6. பொருளை வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்தும்.

மூவகை மொழி

மொழி என்பது சொல் என்னும் பொருள் உணர்த்தும். இம்மொழி ஒருமொழி, தொடர்மொழி, பொதுமொழி என மூவகைப்படும்.

ஒருமொழி என்பது சொல் தனித்து நின்று பொருள் உணர்த்தும்.

எ.கா - நிலம், தீ, பூ, வான்

இரண்டிற்கு மேற்பட்ட சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று பொருள் உணர்த்தினால் அது தொடர்மொழி எனப்படும்.

எ.கா - மலர் பறித்து மாலை தொடுத்தான்.

ஒருமொழியாக நின்று ஒரு பொருளையும் அதுவே பிரிந்து தொடர் மொழியாக நின்று பல பொருட்களையும் தருமாயின் அது பொதுமொழியாகும்.

எ.கா - இராமன் தாமரையைக் கண்டான்.

இராமன் தா மரையைக் கண்டான்

தாமரை என ஒரு மொழியாய் நிற்கும்பொழுது மலரையும் தா + மரை எனப் பிரிந்து தொடர் மொழியாய் நிற்கும்பொழுது தாவுகின்ற மான் என்னும் பொருளையும் உணர்த்துவதைக் காணலாம். எனவே இது பொதுமொழியாகும். இதனை,

ஒரு மொழி ஒரு பொருளானவாம் தொடர் மொழி

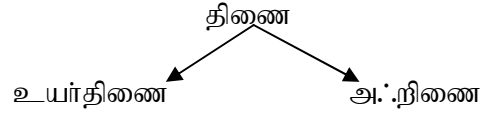
பல பொருளானவாம் பொது இருமையும் ஏற்பன

(நன் : 260)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

இருதிணை

திணை என்னும் சொல் பகுப்பை உணர்த்தும். திணை இருவகைப்படும். அவை உயர்திணை, அ.நிணை ஆகும். இதனை,

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

மக்கள், தேவர், நரகர் ஆகிய பகுப்பு உயர்திணையின் பாற்படும். பிற உயிர் உள்ளனவும் உயிர் இல்லாதனவும் அ.நிணையின் பாற்படும்.

எ.கா - அரசன், அமைச்சன்	- மக்கள்	}	- உயர்திணை
மும்முர்த்திகள்	- தேவர்		
அரக்கர்கள்	- நரகர்		
மான்	- உயிர் உள்ளது	}	- அ.நிணை
வீடு	- உயிரற்றது		

உயர்திணைப் பகுப்பினுள் வரையறை செய்யப்பட்டவை உயிர் நீப்பின் அவை அ.நிணையின்பாற் சுட்டப்பெறும்.

உயர்திணை - மனிதன் (உயிர்நிலை)

அ.நிணை - வீடு (உயிர் அற்றவை)

எனவே மக்கள், தேவர், நரகர் ஆகிய பகுப்புக்கள் உயிர் உள்ள நிலையில் உயர்திணையாகும். ஏனைய உயிர் உள்ள உயிர் அற்ற அனைத்தும் அ.நிணையாகும் என்பது அறியத்தக்கது.

மக்கள், தேவர், நரகர் உயர்திணை

மற்று உயிர் உள்ளனவும் இல்லவும் அ.நிணை (நன் :261)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

ஐம்பால்

பால் என்பது இயல்பு அல்லது தன்மையைக் குறிக்கும். இது ஐந்து வகைப்படும். அவை உயர்திணை, அ.நிணை ஆகிய இரு திணைக்கும் உரியதாக அமைகின்றன. ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால். ஆகிய மூன்றும் உயர்திணைக்கு உரியன. ஒன்றன்பால், பலவின்பால் ஆகிய இரண்டும் அ.நிணைக்கு உரியன. இதனை,

உயர்திணை பால்	}	ஆண்பால்	- அவன், மகன், வீரன்
		பெண்பால்	- அவள், மகள், தலைவி
		பலர்பால்	- அவர்கள், புதல்வர்கள்

அ.நிணை பால்	{	ஒன்றன்பால் - ஆடு, மாடு, அது
		பலவின்பால் - ஆடுகள், மாடுகள், அவை

இவ்வாட்டவணைகள் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விவரிக்கின்றன.

ஆண் பெண் பலர் என முப்பாற்று உயர்திணை (நன் : 262)

ஒன்றே பல என்று இருபாற்று அ.நிணை (நன் : 263)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

திணை பால்களுக்குப் புறநடை

உயர்திணை சார்ந்த ஆணும் பெண்ணும் தத்தமது தன்மையை விட்டு பிற பால் தன்மையை விரும்பும் போது “பேடு” ஆகின்றனர். அவர்களில், பெண் தன்மை குறைந்து ஆண் தன்மை மிகுந்து காணப்படும் பேடுகளைப் பேடன் அல்லது அலி என அழைப்பர். இத்தன்மை உடையோர் ஆண்பால் உயர்திணை முடிவினைப் பெறுவர்.

எ.கா - பேடன் வந்தான், அலி வந்தான்,

ஆண் தன்மை குறைந்து பெண் தன்மை மிகுந்து காணப்படும் பேடுகளைப் பேடி என அழைப்பர். இத்தன்மை உடையோர் பெண்பால் உயர்திணை முடிவினைப் பெறுவர்.

எ.கா - பேடி வந்தாள்

இவ்வாறு ஆண்பால், பெண்பால் முடிவுகளைப் பெற்று வந்த பேடுகள் பொதுநிலையில் குறிக்கப்படும்பொழுது அ.நிணை முடிவினைப் பெறும்.

எ.கா - அலி வந்தது, பேடி வந்தது

எனவே ஆண்தன்மை, பெண்தன்மை மிகுந்து அமையும் பேடுகள் பொதுநிலையில் குறிக்கப்படும் பொழுது அ.நிணை முடிவைப் பெறும். இதனை,

பெண்மைவிட்டு ஆண்அவா வுவுபேடு ஆண்பால்

ஆண்மைவிட்டு அல்லது அவாவுவ பெண்பால்

இருமையும் அ.நிணை அன்னவும் ஆகும். (நன் : 264)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

மூவிடச் சொற்கள் திணைபால் உணர்த்தும் முறை

சொற்கள் திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றை வெளிப்படையாக உணர்த்தும்.

எ.கா- அவன் வந்தான்

இத்தொடரில் அவன் என்பது உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கைப் பெயர் ஆகும். இது உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்றிணைக் (வந்தான்) கொண்டு முடிந்துள்ளது.

எ.கா - அது வந்தது

இத்தொடரில் அது என்பது அ.றிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைப் பெயர் ஆகும். இது அ.றிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்றிணைக் (வந்தது) கொண்டு முடிந்துள்ளது. இவ்வாறு படர்க்கை இடத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அமையும் தொடர்கள் மட்டுமே திணைபால் பகுப்பைத் தெளிவுடன் காட்டும்.

படர்க்கை இடம் அல்லாத தன்மை, முன்னிலை இடங்களைச் சுட்டும் பெயர்ச்சொல்லும் வினைமுற்றும் மேற்குறிப்பிட்டது போன்று திணை, பால் பகுப்புகளை உணர்த்தாது. ஆனால் அவை ஒருமை, பன்மை எண்களை மட்டும் குறித்து நிற்கும்.

எ.கா - நீ நடந்தனை - முன்னிலை ஒருமை
நீவீர் நடந்தீர் - முன்னிலைப் பன்மை
யான் நடப்பேன் - தன்மை ஒருமை
யாம் நடப்போம் - தன்மைப் பன்மை

மூவிடங்களுள் படர்க்கை இடம் மட்டுமே திணை, பால் பகுப்பைக் காட்டும். தன்மை, முன்னிலை, இடங்கள் ஒருமை, பன்மை எண்களை மட்டும் குறிக்கும். இக்கருத்துக்களை

**படர்க்கை வினைமுற்று நாமம் குறிப்பின்
பெறப்படும் திணைபால் அனைத்தும் ஏனை
இடத்தவற்று ஒருமைப் பன்மைப் பாலே (நன் : 265)**

என்னும் நூற்பா வாயிலாக விவரிக்கலாம்.

மூவிடங்கள்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என இடங்கள் மூன்றாகும்.

எ.கா - யான் வந்தேன் - இத்தொடர் கூறுபவரை மட்டும் குறிக்கும்.

நீ வந்தாய் - இத்தொடர் கூறுபவரின் எதிரில் நிற்பவரை மட்டும் குறிக்கும்.

அவன் வந்தான் - இத்தொடர் கூறுபவரையோ எதிரில் நிற்பவரையோ குறிக்காது.

அயலிடத்திலுள்ளவரை மட்டும் குறிக்கும்.

எனவே சொற்களைப் பயன்படுத்தும் நிலையில் அவற்றை தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் மூவகை இடங்களில் அடக்கலாம்.

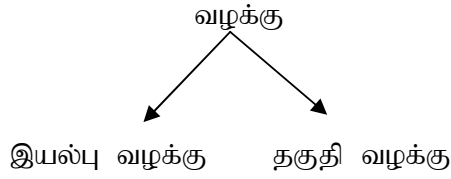
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே (நன் : 266)

என்னும் நாற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

வழக்கு

ஒரு பொருளுக்கு எச் சொல் அமைந்ததோ அச்சொல்லாலேயே பொருட்களை வழங்கும் முறையை வழக்கு என்பர். அதனை இயல்பு வழக்கு, தகுதி வழக்கு என இரு நிலைகளில் விளக்கியுள்ளார் நன்னூலார்.

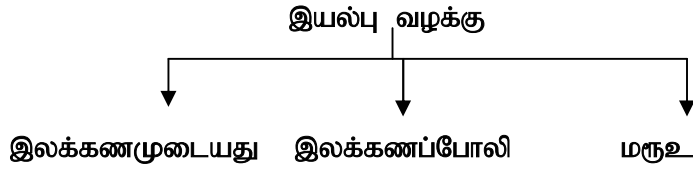
மரம் என்பது தொன்று தொட்டு எவ்வாறு வழங்கப்பட்டு வந்ததோ அதை அவ்வாறே இன்றும் வழங்கி வருவதே வழக்கு ஆகும். வழக்கின் இரு நிலைகளை

இவ்அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். இவற்றை அறிவது அவசியம்.

இயல்பு வழக்கு

ஒரு பொருளுக்கு எச்சொல் அமைந்ததோ அச்சொல்லாலேயே அப்பொருளை இன்றும் இயல்பாக வழங்கி வருவது இயல்பு வழக்கு ஆகும். இது மூன்று பிரிவுகளை உடையது. அவற்றை

இவ்அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

1. **இலக்கணமுடையது** : அனைவராலும் எளிதாக பொருள் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய எவ்வித மாற்றமும் இல்லாது தொன்று தொட்டு வழங்கி வருவதாகும். இது இலக்கண நெறி வழுவாத இயல்புடையதாகும்.

எ.கா - நிலம், தண்ணீர், காற்று, தென்றல்

2. **இலக்கணப்போலி** : இலக்கணம் உடையது போலத் தோன்றும். உண்மையில் இலக்கண நெறியில் அமையாதது. ஆனால் பொருள் மாறாது அமைவது ஆகும்.

எ.கா - இல்முன், நகர்ப்புறம், கோவில் என்பன முறையே

மூன்றில், புறநகர், கோயில் என மாற்றி வழங்கப்படுவதைக் காணலாம்.

தொன்று தொட்டு வழங்கி வந்த சொற்கள் பொருள் மாறாது மாற்றம் பெற்று வழங்குதல் உண்டு. இது இலக்கணமுடையது போலத் தோன்றி இலக்கணமற்றிருப்பதினாலும் பொருள் மாறாதத் தன்மையினாலும் இத்தகைய இயல்புடையன இலக்கணப்போலி ஆகும்.

3. **மருஉ** : வழக்கு மாறி வழங்கும் இயல்புடைய, ஆயினும் பொருள் மாறாதத் தன்மை உடைய சொற்கள் மருஉ சொற்கள் ஆகும்.

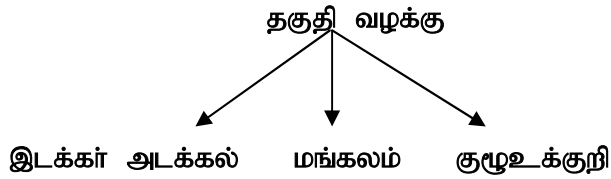
எ.கா - என் தந்தை என்பது எந்தை என்றும்

சோழ நாடு என்பது சோணாடு என்றும்

இலக்கண நெறி சிதைந்து மருவி வந்துள்ளது. எனவே இத்தகைய இயல்புடையன மருஉ ஆகும்.

தகுதி வழக்கு

ஒரு பொருளுக்குரிய பெயரை அதற்கு இட்டு வழங்குதல் சிறப்பாகாது எனக் கருதி தகுதியான வேறொரு சொல்லால் குறிப்பிடுவது வழக்காகும். இது பொருளின் தகுதி அடிப்படையில் வழங்கப்படுவதால் தகுதி வழக்கு எனப்படும். இது மூன்று பிரிவுகளை உடையது. இதனை

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

இடக்கர் அடக்கல்

சபையில் கூறத் தகாதவற்றை மறைத்து, பண்பான வேறு சொல்லால் கூறுதல். இடக்கான சொற்களை அடக்கி நல்ல சொற்களைப் பயன்படுத்துவது இடக்கர் அடக்கல் ஆகும்.

எ.கா - மலம் கழுவி வந்தான் என்னும் சொற்றொடரை

கால் கழுவி வந்தான் என பண்பான சொற்களால் கூறுவதாகும்.

மங்கலம்

அமங்கலச் சொற்களை விடுத்து, மங்கலச் சொல்லாக மாற்றிக் கூறுவது மங்கலம் ஆகும்.

எ.கா - விளக்கை அணை என்பதை

விளக்கைக் குளிர வை என கூறுவதாகும்.

குழுஉக்குறி

ஒரு குழுவினர் அல்லது குறிப்பிட்ட இனத்தவர் ஒரு பெருளை அதற்குரிய சொல்லால் கூறாது, அவர்களுக்கு மட்டும் புரியுமாறு குறியீடாக மாற்றிக் கூறுவது குழுவுக்குறி ஆகும்.

எ.கா - விளம்பி என்பது

கள்ளைக் குறிக்கும் சொல் ஆகும். இதனை வேடர் மட்டுமே அறிவர்.

பறி என்ன விலை? என்பதில்

பறி என்பது பொன்னைக் குறிக்கும் சொல் ஆகும். இதனை பொற்கொள்ளர் மட்டுமே அறிவர்.

இலக்கணம் உடையது இலக்கணப்போலி

மருஉ என்று ஆகும் மூவகை இயல்பும்

இடக்கர் அடக்கல் மங்கலம் குழுஉக்குறி

எனும்முத் தகுதியோடு ஆறாம் வழக்கியல்

(நன் : 267)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

செய்யுள் வழக்கு

உயிருக்கு இடமாக அமையும் உடல் இரத்தம், இறைச்சி, நரம்பு, எலும்பு, தோல், மூளை, இந்திரியம் என ஏழு தாதுக்களால் ஆனது. அது போல் பல்வகைச் சொற்களால் ஒரு பொருள் உணர்த்துமாறு அழகுறச் செய்வது செய்யுள் ஆகும். அவ்வாறே பொருளுக்கு இடனாக அமையும் செய்யுள் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்னும் நால்வகைச் சொற்களைக் கொண்டு அமையும். உடல் இயற்கை மற்றும் செயற்கையாக அழகுபடுத்தப்படுகிறது. அவ்வாறே செய்யுளும் சொல்லணி, பொருளணி ஆகியவற்றால் அழகுபடுத்தப்படுகிறது. உயிரற்ற உடல் அழிவது போன்று பொருளற்ற செய்யுளும் அழிந்தொழியும். எனவே செய்யுள் என்பது மேற்குறித்த நால்வகைச் சொற்களும் சொல்லணியும் பொருளணியும் கொண்டு அமைக்கப்படுவனவாகும்.

பல்வகைத் தாதுவின் உயிர்க்கு உடல்போல் பல

சொல்லால் பொருட்கு இடனாக உணர்வினில்

வல்லோர் அணிபெறச் செய்லன செய்யுள்

(நன் : 268)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

குறிப்பால் பொருள் தருவன

சொற்கள் வெளிப்படையாகவோ குறிப்பாகவோ பொருள் உணர்த்துவனவாகும். எனவே சொற்கள் பொருள் தரும் முறைகள் இரண்டாகும்.

1. வெளிப்படை - நேரடியாகப் பொருள் தருவது வெளிப்படை ஆகும்.

எ.கா தலை, கண், வந்தான்.

2. குறிப்பு - வெளிப்படையாகப் பொருள் தராமல் ஏதெனும் ஒரு நுட்பக் குறிப்பினால் பொருள் தருவதாகும். குறிப்பால் பொருள் தரும் சொற்களை நன்னூலார் எட்டுப் பிரிவுகளில் விளக்கியுள்ளார். அவை ஒன்றொழி பொதுச்சொல், விகாரம், தகுதி, ஆகுபெயர், அன்மொழித்தொகை, குறிப்பு வினை, முதற்குறிப்பு, தொகைக் குறிப்பு என்பனவாகும். அவற்றை அறிவது அவசியம்.

ஒன்றொழி பொதுச் சொல்

இவர்க்கு மஞ்சள், குங்குமம் நிலைக்க வேண்டும். 'இவர்க்கு' என்பது ஆண்பாலையும் பெண்பாலையும் குறிக்கும் பொதுச்சொல் ஆகும். ஆனால் 'மஞ்சள், குங்குமம்' பெண்களுக்கே உரிய மங்கலப் பொருட்களாகும். எனவே இவர்க்கு என்னும் சொல் ஆண்பாலை உணர்த்தாது பெண்பாலை மட்டும் உணர்த்துகிறது. இவ்வாறு ஒரு பொதுச்சொல் ஒரு பாலைக் குறிக்காது, தொடர்புடைய மற்றொரு பாலைக் குறிப்பதால் இது ஒன்றொழி பொதுச் சொல் எனப்படும்.

எ.கா - மாடுகள் கறந்தன

கறந்தன என்பதால் காளையை ஒழித்து மாடுகள் என்பது பசுவைக் குறித்தது.

விகாரம்

விகாரம் என்பது இயல்பிலிருந்து மாறி அமைந்து பொருள் மாறாமல் நிற்பதாகும். இது தோன்றல், திரிதல், கெடுதல், வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல் என ஒன்பதாக அமையும். விகாரச்சொற்கள் குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தும் தன்மை உடையன.

எ.கா - மரை பூத்து

மரை என்பது முதற்குறை விகாரமாகி தாமரையைக் குறித்தது.

தகுதி

நன்மக்களிடத்தில் சொல்லத் தகாத ஒன்றினைத் தகுதியான சொல்லால் குறித்துப் பொருள் உணர்த்துதல் தகுதி ஆகும்.

எ.கா - சுடுகாட்டை - நன்காடு என தகுதியான ஒரு சொல்லால் குறிக்கப்பெறுவதாகும்.

ஆகுபெயர்

ஒன்றன் இயற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய வேறொன்றிற்குத் தொன்றுதொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா - கம்பனைக் கற்றேன்

கம்பன் என்பது இங்கு அவனது படைப்பைக் குறித்து, ஆகுபெயர் ஆனது.

அன்மொழித்தொகை

வேற்றுமைத்தொகை, வினைத்தொகை, பண்புத்தொகை, உவமைத்தொகை, உம்மைத்தொகை ஆகிய ஐந்து தொகைநிலைத் தொடர் மொழிகட்குப் புறத்தே நின்று அவையல்லாத பிறமொழிகள் தொக்கி வருவது அன்மொழித்தொகை ஆகும்.

எ.கா - வேல்விழி ஆடினாள்

வேல் போன்ற விழியை உடைய பெண் ஆடினாள் என அமைந்து ஆடும் பெண்ணைக் குறித்தது. எனவே இது உவமைத்தொகை புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையானது.

குறிப்பு வினை

பெயர்ப்பொருளைக் குறிக்காது வினைக் குறிப்புப் பொருளைக் குறிப்பால் உணர்த்துவது குறிப்பு வினை ஆகும்.

எ.கா - நல்லவன்

ஒருவன் முன்பு தீயவனாய் இருந்திருக்கலாம் எனவும் காலம் குறிப்பால் உணர்த்தப்பட்டும் அமைந்து குறிப்புப் பொருளை உணர்த்துகிறது. எனவே இது குறிப்புவினை ஆகும்.

முதற் குறிப்பு

முதற்பொருளான நூலையும் அதனுள் அடங்கியுள்ள செய்யுளையும் குறிப்பது முதற் குறிப்பு ஆகும்.

எ.கா - அகர முதல

அ முதலான உயிர், மெய் எழுத்துக்களைக் குறித்து முதற்குறிப்பானது.

தொகைக் குறிப்பு

குறிப்பால் பொருள் உணர்த்தும் தொகைச் சொற்கள் தொகைக் குறிப்பு ஆகும்.

எ.கா - தமிழ் மூன்றும் தா

இச் சொற்றொடர் இயல், இசை, நாடகம் எனத் தமிழ் மூன்று ஆகும் என்பதை உணர்த்துகிறது. எனவே இது தொகைக் குறிப்பு ஆகும்.

பிற குறிப்பு

மேற்குறிப்பிட்ட இவை ஏழும் குறிப்பால் பொருளை உணர்த்தவல்லன. இவை தவிரத் தெரிநிலை வினைமுற்று, குறிப்பு வினைமுற்று, விணையாலனையும் பெயர், பெயரெச்சம், வினையெச்சம், செய்யும் என்னும் வினைமுற்று, அன்று இன்று என்னும் வினையெச்சக் குறிப்பு, கேட்குந் போலவும் இயக்குந் போலவும் இயற்று போலவும் முதலிய அ.நிணையிடத்துச் சொல்லப்படுவன போலவும் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்தும் சொற்கள் ஆகும். இவை அல்லாதன வெளிப்படையாகப் பொருள் உணர்த்தும்.

ஒன்றொழி பொதுச் சொல் விகாரம் தகுதி

ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக் குறிப்பே

முதல் தொகை குறிப்போடு இன்ன பிறவும்

குறிப்பின் தருமொழி அல்லன வெளிப்படையாக (நன் : 269)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக நன்னூலார் இதனை விவரிக்கிறார்.

சொல் பாகுபாடு

பொருளுக்கு இடமாக அமையும் செய்யுள் இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் ஆகிய நால்வகை சொற்களால் உருவாகும். இவற்றுள் இயற்சொல், திரிசொல் ஆகியவற்றை சிறப்பு நிலையிலும் திரிசொல், வடசொல் ஆகியவற்றை சிறப்பற்ற நிலையிலும் பகுத்துக் கூறுவர். திசைச்சொல், திரிசொல் ஆகியவற்றின் சிறப்பின்மையை மனதில் கொண்டு இயற்சொல்லையும் திரிசொல்லையும் இலக்கண முறைக்கேற்ப பெயர்ச்சொல், வினைச் சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் ஆகிய நான்கு வகைகளுக்குள் அடக்குவர். எனவே சொல் இத்தகைய நான்கு வகைகளை உடையது எனக் கொள்ளலாம். சிறப்பு நிலையில் குறிப்பிடப்படும் இயற்சொல், திரிசொல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நான்கு வகைச் சொற்களும் எட்டாக விரியும். இதனை,

பெயர்ச்சொல் - பெயர் இயற்சொல்

பெயர்திரிசொல்

வினைச்சொல் - வினை இயற்சொல்

வினை திரிசொல்

இடைச்சொல் - இடை இயற்சொல்

இடை திரிசொல்

உரிச்சொல் - உரி இயற்சொல்

உரி திரிசொல்

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக்கொள்ளலாம். இவற்றுடன் சிறப்பற்ற நிலையில் அமையும் திசைச்சொல், வடசொல் இணைந்து சொல்லின் வகை பத்தாக விரியும். ஆயினும் சொல்லின் வகைகளாக மேற்குறித்த பெயர், வினை, இடை, உரி எனும் நான்கையே கொள்வர். இதனை,

**இயற்சொல், திரிசொல், இயல்பில் - பெயர் வினை
என இரண்டும் ஆகும் இடை உரி அடுத்து
நான்கும் ஆம் திசை வட சொல் அணுகாவழி”** (நன் : 270)

என்னும் நூற்பா சொல் வகைகளைத் தொகுத்து உணர்த்துகிறது.

இயற்சொல்

- இயற்சொல் என்பது அனைவராலும் பொருள் விளங்க ஏற்றுக் கொள்ளும் சொற்களாகும்.
- செந்தமிழ் நாட்டில் வழங்கும் சொல்லாக இருக்கும்
- வடிவமோ பொருளோ திரியாது விளங்கும்
- கற்றோராலும் மற்றோராலும் எளிதில் பொருள் புரிந்து கொள்ள கூடியதாக இருக்கும்.

எ.கா - பெயரியற் சொல் - மண், கல்

வினையியற் சொல் - வந்தான், நடந்தது

இடையியற் சொல் - மற்று, ஒன்று, ஐ

உரியியற் சொல் - உறு புகழ்

**செந்தமிழ் ஆகித் திரியாது யார்க்கும்
தம் பொருள் விளக்கும் தன்னே இயற்சொல்** (நன் : 271)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

திரி சொல்

கற்றவர்களால் மட்டும் பொருள் உணரக் கூடிய அருமை உடைய சொற்கள் திரி சொல் எனப்படும். திரி சொல் என்பது இயற்சொல்லில் இருந்து திரிந்த சொற்கள் ஆகும். இத்திரி சொல் இரண்டு வகைப்படும்.

ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்

பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்

எ.கா - மலை, குன்று, வரை - இவை ஒரு பொருள் குறித்த பல பெயர்த் திரி சொல்

படர்ந்தான், சென்றான் - இவை போயினான் என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த பல வினைத்திரிச்சொல்

சேறும், வருதும் - றும், தும் விகுதிகள் தன்மை, பன்மை, எதிர்காலம் என ஒரு

பொருள் குறித்த பல இடை திரிசொல்

சால. தவ, நனி, உறு - இவை மிகுதி என்னும் ஒரு பொருள் குறித்த கூர், கழி

பல உரித்திரி சொல்.

வாரணம் - யானை, கோழி, சங்கு எனப் பல பொருள் குறித்த ஒரு பெயர்த் திரிசொல்

வரைந்தான் - கொண்டான், நீங்கினான் எனப் பல பொருள் குறித்த ஒரு வினைத் திரிசொல்

கொல் - ஐயம், அசைநிலை, என பல பொருள் குறித்த ஒரு இடை திரிசொல்

கடி - காப்பு, கூர்மை, அச்சம், கரிப்பு, விளக்கம், சிறப்பு, மணம் எனப் பல பொருள் குறித்த ஒரு உரித்திரிசொல்

எனவே ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லாகியும் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல்லாகியும் இயற்சொல் போலின்றி அரிதாக பொருள் அறியப்படும் சொல்லாக திரிசொல் விளங்குவதைக் காணலாம். இதனை,

ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல் ஆகியும்

பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆகியும்

அரிதுணர் பொருளை திரி சொல் ஆகும்.

(நன் : 272)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

திசைச் சொல்

செந்தமிழ் நாடு பண்டைய நாளில் பன்னிரு நிலங்களைத் தன்னுள் அடக்கியதாகக் காணப்பட்டது. அப்பன்னிரு நிலங்களிலுள்ள மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த பல்வேறு சொற்களைக் கையாண்டனர். அச்சொற்கள் செந்தமிழ் நாட்டு மக்களாலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இது தவிர்க்க முடியாதது. அவ்வாறு பன்னிரு நில மக்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள் செந்தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்தப்படும்பொழுது அவை திசைச் சொற்கள் என்றழைக்கப்பட்டன.

பன்னிரு நிலம் என்பது தென்பாண்டி, குட்டம், குடம், கற்கா வேணாடு, பூழி பன்றி, அருவா, அருவா வடதலை, சீதம், மலாடு, புனல் நாடு முதலியனவாகும்.

பன்னிரு நிலம்	செந்தமிழ்ச்சொல்	பன்னிருநிலம் சொல்
தென்பாண்டி நாடு	பசு	பெற்றம்
குட்டநாடு	தாய்	தள்ளை
குடநாடு	தந்தை	அச்சன்
கற்காநாடு	வஞ்சர்	கையர்
வேணாடு	தோட்டம்	கிழார்
பூழிநாடு	சிறுகுளம்	பாழி
பன்றிநாடு	வயல்	செறு
அருவாநாடு	சிறுகுளம்	கேணி
தலை நாடு	புளி	எகின்
சீதநாடு	தோழன்	எலுவன்
மலைநாடு	நீர்	வெள்ளம்
சோழநாடு	தாய்	ஆய்

தமிழ்நாடு தவிர்ந்த பிற பதினேழு நாடுகளின் சொற்களும் செந்தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவையும் திசைச் சொற்களே. சிங்களம், சோனகம், சாவகம், சீனம், துளுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம், சுங்கம், மகதம், கடாரம், கௌடம், குசலம் முதலியன 17 நாடுகள் ஆகும்.

அந்தோ	(ஐயோ)	- சிங்களச்சொல்
சிக்குதல்	(அகப்படுதல்)	- கன்னடச்சொல்
செப்புதல்	(சொல்லுதல்)	- தெலுங்குச்சொல்
கொக்கு	(மாமரம்)	- துளுவச்சொல்
மேஜை, ராஜா, வக்கீல்		- உருதுச் சொற்கள்
அலமாரி, பாதிரி, பறங்கி		- போர்த்துக்கீசிய சொற்கள்
பொன், பென்சில், ரெயில், ரோடு		- ஆங்கிலச்சொல்

எனவே பன்னிரு நிலச் சொற்களும் பதினேழு நாட்டுச் சொற்களும் பிறவும் தமிழ்நாட்டில் வழக்கிலிருந்தமையால் இது திசைச்சொல் வழக்கு எனப்பட்டது. இதனை,

செந்தமிழ் நிலம் சேர் பன்னிரு நிலத்திலும்

ஒன்பதிற்கு இரண்டினில் தமிழ் ஒழி நிலத்தினும்

தம் குறிப்பினவே திசைச் சொல் என்ப

(நன் :273)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

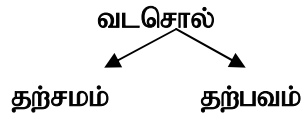
வட சொல்

தமிழில் கலந்து வழங்கும் வட மொழிச் சொற்களை வட சொல் என்பர். வட மொழி என்பது சமஸ்கிருதம் மொழி ஆகும். வடமொழியும் தமிழ் மொழியும் ஒன்றுக்கொன்று கலந்து தொன்றுதொட்டே வழக்கில் இருந்துள்ளன. அதற்குக் காரணம் இரு மொழிகளுக்கும் பொதுவாக அமைந்த எழுத்துக்களாகும்.

வடமொழியில் உயிரெழுத்துக்கள் 16 ஆகும். அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ ஆகிய பத்து எழுத்துக்களும் இருமொழிக்கும் பொதுவாய் அமையும்.

வடமொழி மெய்யெழுத்துக்கள் 37 ஆகும். க, ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய, ர, ல, வ, ள ஆகிய பதினைந்து மெய்யெழுத்துக்களும் இருமொழிக்கும் பொதுவாக அமையும். இவை ஒழிந்த 25 எழுத்துக்கள் வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துக்களாகும். இவ்வாறு வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் அமைந்த சொற்களும் சிறப்பெழுத்துக்களால் அமைந்த வடசொற்களும் தமிழில் இடம் பெறலாயின.

இவ்வாறு தமிழில் இடம்பெற்ற வட சொற்களைத் தற்சமம், தற்பவம் என இருவகைப்படுத்தினர். இதனை,

என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம். இவற்றை விளங்கிக்கொள்வது அவசியம்.

தற்சமம்

இருமொழிக்கும் உரிய பொது எழுத்துக்களாகி மாற்றமின்றித் தமிழில் வந்து வழங்கும் வட சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

எ.கா - கமலம், காரணம், குங்குமம்

இச்சொற்கள் வடமொழி, தமிழ்மொழி இரண்டிற்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் அமைந்த சொற்கள் ஆகும்.

தற்பவம்

வடமொழிக்குரிய சிறப்பெழுத்துக்களோ பொதுவும் சிறப்புமாகிய இருவகை எழுத்துக்களோ ஆகி தமிழ் எழுத்துக்களின் ஒலிக்கு ஏற்பத் திரிந்து வழங்கும் வட சொற்கள் தற்பவம் ஆகும்.

எ.கா - ஸஹி (சகி),

வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்தால் அமைந்த சொல் ஆகும்.

ஹரி, ஜெபம், பூஜை

ஆகிய சொற்கள் வடமொழிக்குரிய பொது மற்றும் சிறப்பு எழுத்துக்களாலாகி இருவகை மொழிக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ளது. இது தமிழில் அரி, செபம், பூசை என வழங்கப்படும். இத்தன்மை உடைய வட சொற்களை தற்பவம் என்பர். இதனை,

பொது எழுத்தானும் சிறப்பு எழுத்தானும்

ஈரெழுத்தானும் இயைவன வடசொல் (நன் : 274)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம்.

பெயர்ச்சொல்

கண்ணால் காணப்படுவதாகவோ கருத்தால் உணரப்படுவதாகவோ விளங்கும் பொருட்களைக் குறிக்கப் பயன்படும் சொல் பெயர்ச்சொல் ஆகும். ஒரு பொருளின் பெயரைக் குறிக்கும் சொல் பெயர்ச்சொல் எனப்படும். இப்பெயர்கள்,

- இடுகுறியாகவும் காரணமாகவும் வரும்
- இடுகுறி காரணம் இரண்டிலும் தொன்று தொட்டு வரும் மரபுப் பெயராகவும் புதிய ஆக்கப் பெயராகவும் வரும்.
- காலம் காட்டாது (விதி விலக்காக வினையால் அணையும் பெயர் மட்டும் காலம் காட்டும்
- வேற்றுமை உருபுகள் வந்து சேர இடமாகி நிற்கும்
- திணை, பால், இடம் முதலியவற்றை ஏற்று நிற்கும்.

ஆண், பெண், மரம், மண் - இப்பெயர்கள் தொன்று தொட்டு மரபின் அடிப்படையில் பெயரிட்டு

அழைக்கப்படுகின்றன. இவை இடுகுறி மரபுப் பெயர் ஆகும்.

தந்தை தன் மகனுக்கு முருகன் எனப் பெயரிடுவது - இது காலம் காலமாக நடந்து வருவதால்

இடுகுறி ஆக்கப் பெயர் எனப்படும்.

பறவை - இப்பெயர் தொன்றுதொட்டு காரணத்தின் அடிப்படையில் பெயர் பெறுகிறது. எனவே

இது காரண மரபுப் பெயர் ஆகும்.

பொன்னன், வானவூர்தி - இப்பெயர்கள் ஏதோ ஒரு காரணத்தை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட பெயர்களாகும். இது காரண ஆக்கப் பெயர் ஆகும்.

இவ்வாறு இருகுறியின் அடிப்படையிலும் காரணக்குறியின் அடிப்படையிலும் தொன்று தொட்டும் ஆக்கப்பட்டும் அமையும் சொற்கள் பெயர்ச்சொற்கள் எனப்படும். இவை இலக்கண நிலையில் பின்வரும் இயல்புகளை உடையது.

காலம் காட்டாது

பெயர்ச்சொற்கள் காலம் காட்டாது. ஆனால் வினையாலணையும் பெயர் காலம் காட்டும்.

நடத்துவன, நடந்தானை - இவ்வினைச் சொற்கள் ஒரு பெயரைச் சார்ந்து அமைகின்றன. இவை முறையே எதிர்காலத்தையும் இறந்த காலத்தையும் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு ஒரு வினைச்சொல் பெயரைச் சார்ந்து நின்று காலத்தை உணர்த்துமாயின் அது வினையாலணையும் பெயர் எனப்படும். எனவே வினையாலணையும் பெயர்கள் மட்டுமே காலம் காட்டும் என்பதையும் ஏனைய பெயர்கள் காலம் காட்டாது என்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேற்றுமை ஏற்கும்

பெயர்ச்சொற்கள் ஒன்று முதல் எட்டு வேற்றுமைகளை ஏற்று நிற்கும்.

இராமனைக் கண்டான் - ஐ இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு

இராமனால் வீழ்ந்தான் - ஆல் மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்று அமையும்.

இறுதினை உணர்த்தும்

பெயர்ச்சொற்கள் உயர்திணை, அ.:றிணை ஆகிய இரு திணைகளையும் உணர்த்தும்.

இராமன், சீதை - உயர்திணை

மரம், குரங்கு - அ.:றிணை

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் இரு திணைகளை வெளிப்படுத்தி அமையும்.

ஐம்பால் உணர்த்தும்

பெயர்ச்சொற்கள் ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால், ஆகிய ஐந்து பால்களையும் வெளிப்படுத்தும்.

அவன்	- ஆண்பால்
அவள்	- பெண்பால்
அவர்	- பலர்பால்
அது	- ஒன்றன்பால்
அவை	- பலவின்பால்

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் ஐம்பாலையும் உணர்த்தும் தன்மை உடையன.

மூவிடம் காட்டும்

பெயர்ச்சொற்கள் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களை காட்டி அமையும்.

நான்	- தன்மையிடம்
நீ	- முன்னிலையிடம்
அவன்	- படர்க்கையிடம்

இவ்வாறு பெயர்ச்சொற்கள் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடங்களைச் சார்ந்து அமையும்.

பெயர்ச் சொல்லின் பொது இலக்கணத்தை,

இடுகுறி காரணம் மரபோடு ஆக்கம்

தொடர்ந்து தொழில்அல காலம் தோற்றா,

வேற்றுமைக்கு இடனாய், திணைபால் இடத்துஒன்று

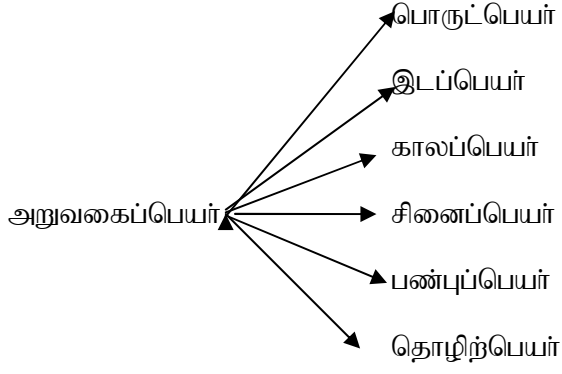
ஏற்பவும் பொதுவும் ஆவன பெயரே

(நன் : 275)

என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது.

அறுவகைப் பெயர்

பெயர் ஆறு வகைப்படும். இதனை,

என்னும் அட்டவணை விவரிக்கின்றது.

கல், மண், கம்பன் முதலிய பெயர்கள் பொருட்களை உணர்த்துவன. ஆதலின் இவை பொருட்பெயர் ஆகும்.

கானம், வானம், வீடு, மதுரை முதலிய பெயர்கள் இடங்களை உணர்த்துவன. ஆதலின் இவை இடப்பெயர் ஆகும்.

திங்கள், ஆண்டு, சித்திரை முதலிய பெயர்கள் காலத்தை உணர்த்துவன. எனவே இவை காலப்பெயர் ஆகும்.

பூ, இலை, வேர், கண் முதலிய பெயர்கள் சினைகளை (உறுப்பு) உணர்த்துவன. ஆதலின் இவை சினைப் பெயர் ஆகும்.

நன்மை, தீமை, அன்பு, அழகு முதலிய பெயர்கள் பண்புகளை உணர்த்துவதால் பண்புப் பெயர் ஆகும். இதனை குணப்பெயர் என்றும் அழைப்பர்.

பாடல், ஆடல், எழுதுதல், படித்தல் முதலியன தொழிலை உணர்த்துவதால் தொழிற்பெயர் ஆகும்.

எனவே பெயர்கள் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறுவகைப்படும்.

பெயர்ச்சொல்லின் வகைகள்

1. உயர்திணை ஆண்பால் பெயர்
2. உயர்திணை பெண்பால் பெயர்
3. உயர்திணை பல்பால் பெயர்
4. அஃறிணை ஒன்றன்பால் பெயர்
5. அஃறிணை பலவிற்பால் பெயர்

6. பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்
7. இருதிணைப் பொதுப் பெயர்
8. தொழிற் பெயர் - வினையாலணையும் பெயர்
9. ஆகுபெயர்

முதலியன பெயர்ச்சொல்லின் வகைகள் ஆகும்.

உயர் திணை ஆண்பால் பெயர்கள்

தமன், நுமன், வெற்பன், கார்த்திகையான், நெடுங்கையான். பெரியன், ஓதுவான், அவன், இவன், எவன், பிறன் ஆகிய பெயர்கள் 'ன்' கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெயர்களாகும். இவை 'ன்' கர ஈறு பெற்றுள்ளமையால் ஆண்பாலை உணர்த்துகின்றன. இவையாவும் உயர் திணை ஆண்பால் பெயர்களாகும். இவ்வாறு 'ன்' கர ஈறு பெற்று உயர்திணையை உணர்த்தும் ஆண்பால் பெயர்கள் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சுட்டு, வினா, பிற, மற்று ஆகிய நான்கின் அடிப்படையிலும் இடம்பெறும்.

பொருட்பெயர்

பொருட்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் கிளை, எண், குழு ஆகிய மூன்று பகுப்புகளில் இடம்பெறும். இவை 'ன்' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- தமன், நுமன், நுமன்	-	கிளையால் வருபெயர்
ஒருவன்	-	எண்ணால் வருபெயர்
சங்கத்தான், அவையத்தான்	-	குழுவால் வருபெயர்

இம்மூன்றையும் தவிர பொன்னன், தடியன், முடியன் என்பனவும் 'ன்' கர ஈறு பெற்றுப் பொருளை உணர்த்தும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் ஆகும்.

இடப்பெயர்

இடப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் திணை, தேயம், ஊர், வான், அகம், புறம் என்னும் பிரிவுகளில் 'ன்' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- வெற்பன் (குறிஞ்சி), ஆயன்	-	திணையால் வருபெயர்
ஊரன், சீனத்தான்	-	ஊரால் வருபெயர்
மலைநாட்டான்	-	தேயத்தால் வருபெயர்

வானத்தான், அகத்தான், புறத்தான் - வான், அகம், புறம் இவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர விண்ணாலான், பூதலத்தான் என்பனவும் 'ன' கர ஈறு பெற்றுப் பொருளை உணர்த்தும் உயர்திணை ஆண்பால் இடப்பெயர்கள் ஆகும்.

காலப்பெயர்

காலப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயர்கள் ஆண்டு, மாதம், நாள், மீன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- மூவாண்டினன் - ஆண்டால் வருபெயர்

வேனிலான் - பருவத்தால் வருபெயர்

கார்த்திகையான் - மாதத்தால் வருபெயர்

ஓணத்தான் - நாளால் வருபெயர்

ஆதிரையான் - மீனால் வருபெயர்

சினைப்பெயர்

சினைப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயர்கள் புயம், மயிர், மார்பு, கண், காது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- எண் தோளான் - புயத்தால் வருபெயர்

கருங்குஞ்சியான் - மயிரால் வருபெயர்

திடமார்பன் - மார்பால் வருபெயர்

வெள்ளிக்கண்ணன் - கண்ணால் வருபெயர்

வட்டக்காதன் - காதால் வருபெயர்

இவை தவிர கரைமிடற்றான், கருங்கையன், குறுந்தாளன், என்பனவும் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் சினைப் பெயர்களாகும்.

பண்புப் பெயர்

பண்புப் பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- பெரியன், சிறியன் - அளவால் வருபெயர்

அறிஞன்	- அறிவால் வருபெயர்
பொன்மனத்தான்	- ஒப்பால் வருபெயர்
கூனன்	- வடிவால் வருபெயர்
கரியன்	- நிறத்தால் வருபெயர்
தேவன்	- கதியால் வருபெயர்
அந்தணன்	- சாதியால் வருபெயர்
சோழன்	- குடியால் வருபெயர்
ஆசிரியன்	- சிறப்பால் வருபெயர்

இவை தவிர நல்லன், தீயன், ஒதுவான், ஈவான், என்பனவும் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் பண்புப் பெயர் ஆகும்.

தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற்பெயர்கள் ஓதல், ஈதல் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் ன கர ஈறுபெற்று அமையும்.

எ.கா- தூதுரைப்பான், ஒதுவான்	- ஒதாலால் வருபெயர்
ஈவான்	- ஈதலால் வருபெயர்

இவை தவிர ஒற்றன், கணக்கன், தச்சன் என்பனவும் தொழிலை உணர்த்தும் 'ன' கர ஈறு பெற்று அமையும் உயர்திணை ஆண்பாற் தெரிழிற்பெயர்களாகும்.

இடைச்சொற்பெயர்

சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் 'ன' கர ஈறு பெற்று உயர்திணை ஆண்பாற் பெயரை உணர்த்தும்.

எ.கா- அவன், இவன், உவன்	- சுட்டால் வருபெயர்
எவன், ஏவன், யாவன்	- வினாவால் வருபெயர்
பிறன், மற்றையான்	- பிற, மற்று என்பனவால் வருபெயர்

'ன' கர ஈறு பெறாத நிலையில் நம்பி, ஆடுஉ, விடலை, கோ, வேள், குரிசில், தோன்றல் என்னும் ஏழு பெயர்களும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்களாகும்.

எனவே பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெற்றும் சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் 'ன'கர ஈறு பெற்றும் நம்பி, ஆடுஉ அடிப்படையில் 'ன' கர ஈறு பெறாமலும் பிறநிலைகளிலும் உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்கள் அமையும்.

கிளைஎண் குழுஉமுதல் பல்பொருள் திணைதேம்

ஊர்வான் அகம்புறம் முதல்நிலன் யாண்டு

இருது மதிநாள் ஆதிக் காலம்

தோள்குழல் மார்புகண் காதுமுதல் உறுப்பு

அளவு அறிவு ஒப்புவடிவு நிறம்கதி

சாதி குடிசிறப்பு ஆதிப் பல்குணம்

ஓதல் ஈதல் அதிப் பல்வினை

இவை அடைசுட்டு வினாப்பிற மற்றோடு

ஊற்ற னவ்வீறு நம்பி ஆடுஉ

விடலை கோவேள் குரிசில் தோன்றல்

இன்னன ஆண்பெயர் ஆகும் என்ப.

(நன் : 276)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

உயர்திணைப் பெண்பால் பெயர்கள்

தமள், நுமள், ஓணத்தாள், நெடுமாற்பள், மூக்கி, இவள், பிறள், மற்றையாள் என்பன பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறு வகைகளில் அமைவன 'ள்' கர 'இ' கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெயர்களாகும். 'ள்' 'இ' ஈறு பெற்றுள்ளமையால் பெண்பாலை உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு 'ள்' கர 'இ' கர ஈறு பெற்று உயர்திணையை உணர்த்தும் பெண்பாற் பெயர்கள் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சுட்டு, வினா, பிற, மற்ற என்பனவற்றின் அடிப்படையிலும் இடம்பெறும்.

பொருட்பெயர்

பொருட்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் கிளை எண், குழு எண்ணம் பகுப்புகளில் 'ள்' கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- தமள், நுமள், நுமள் - கிளையால் வருபெயர்

ஒருத்தி - எண்ணால் வருபெயர்

அவையத்தாள் - குழுவால் வருபெயர்

இவை தவிரப் பொன்னாள், பொன்னி என்பனவும் 'ள்' கர 'இ' கர ஈறு இறுதி பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பொருட்பெயர்களாகும்.

இடப்பெயர்

இடப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் திணை, தேயம், ஊர், வான், அகம், புறம் என்னும் பிரிவுகளில் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- குறத்தி	- திணையால் வருபெயர்
உழத்தி	- தேயத்தால் வருபெயர்
கருவூராள்	- ஊரால் வருபெயர்

வானத்தாள், அகத்தி, புறத்தி - வான், அகம், புறம் இவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர மண்ணகத்தி என்பனவும் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் இடப் பெயர்களாகும்.

காலப்பெயர்

காலப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஆண்டு, பருவம், மாதம், நாள், மீன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- மூவாடையாள்	- ஆண்டால் வருபெயர்
இளவேனிலாள்	- பருவத்தால் வருபெயர்
சுவாதி, ரேவதி	- மாதத்தால் வருபெயர்
ஓணத்தாள், ஓணத்தி	- நாளால் வருபெயர்
ஆதிரையாள்	- மீனால் வருபெயர்

இவை தவிர கார்த்திகையாள், காலையாள் என்பனவும் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் காலப் பெயர்களாகும்.

சினைப்பெயர்

சினைப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் புயம், மயிர், மார்பு, கண், காது, என்பனவற்றின் அடிப்படையில் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்று அமையும்.

எ.கா- திணிதோள்	- புயத்தால் வருபெயர்
நெடுங்கழுத்தாள்	- கழுத்தால் வருபெயர்
சிற்றிடையாள்	- சிற்றிடையால் வருபெயர்
குழைகாதாள்	- காதால் வருபெயர்

பெருங்கண்ணி - கண்ணால் வருபெயர்

இவை தவிர மூக்கி, பல்லி, வாயாடி என்பனவும் 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் சினைப் பெயர்களாகும்.

பண்புப் பெயர்

பண்புப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ள' கர 'இ' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- நெட்டச்சி, சிறியள்	- அளவால் வருபெயர்
புலமையாள்	- அறிவால் வருபெயர்
பொன்மனத்தாள்	- ஒப்பால் வருபெயர்
கூனி	- வடிவால் வருபெயர்
கறுப்பி	- நிறத்தால் வருபெயர்
மானுடத்தி	- கதியால் வருபெயர்
நாடாத்தி, பாப்பாத்தி	- சாதியால் வருபெயர்
உழத்தி	- குடியால் வருபெயர்
குடும்பத்தலைவி	- சிறப்பால் வருபெயர்

இவை தவிர நல்லள், தீயள் என்பனவும் 'ள' கர ஈறு பெற்ற உயர்திணைப் பெண்பாற் பண்புப்பெயர்கள் ஆகும்.

தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்கள் ஓதல், ஈதல் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் 'ள' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- ஓதுவாள்	- ஓதலால் வருபெயர்
ஈவாள்	- ஈதலால் வருபெயர்

இடைச்சொற் பெயர்

சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் 'ள' கர ஈறு பெற்று உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயரை உணர்த்தும்.

எ.கா- அவள், இவள், உவள்	- சுட்டால் வருபெயர்
எவள், ஏவள், யாவள்	- வினாவால் வருபெயர்
பிறள், மற்றையள்	- பிற, மற்று என்பனவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர தோழி, செவிலி, மகடூஉ, நங்கை, தையல் என நூற்பாவில் சுட்டப்படுவனவும் பேதை, பெதும்பை, இகுளை, மடந்தை, மாது, பாங்கி, பெண்டு, பெண்டாட்டி என நூற்பாவில் சுட்டப்பெறாதனவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்களாகும்.

எனவே பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் ஆறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'ள்' கர 'இ' கர ஈறு பெற்றும் சுட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் 'ள்' கர ஈறு பெற்றும் தோழி, செவிலி, மகடூஉ, நங்கை, தையல் என்பனவும் இவைபோல் அமையும் பிறவும் உயர்திணைப் பெண்பாற் பெயர்களாகும்.

கிளைமுத லாகக் கிளந்த பொருள்களுள்

எவ்வொற்று இகரக்கு ஏற்ற ஈற்றவும்

தோழி செவிலி மகடூஉ நங்கை

தையலோடு இன்ன பெண்பால் பெயரே

(நன் : 277)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள்

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறு வகைகளில் அமைவன ஆகும். சுட்டு, வினா, பிற, மற்று எனும் இடைச் சொற்களாய் வருவனவாகும். மாந்தர், மக்கள் முதலான பிற பெயர்கள் இவை ர், ஆர், ஆர், மார் என்னும் 'ர்' கர ஈற்று முடிவு பெற்று வரும். தமர், நமர், கருவூரார், ஆதிரையார், நெடும்பார், அறிஞர், ஓதுவார், யாவர், இவர், மற்றையர் ஆகிய பெயர்கள் 'ர்' கர ஈறு பெற்றுவரும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஆகும்.

பொருட்பெயர்

பொருட்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் கிளை, எண், குழு என்னும் பகுப்புகளில் 'ர்' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- தமர், நமர்,	- கிளையால் வருபெயர்
இருவர், மூவர்	- எண்ணால் வருபெயர்
அவையத்தார்	- குழுவால் வருபெயர்

இவை தவிர பொன்முடியார் என்பனவும் 'ர்' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பொருட்பெயர்களாகும்.

இடப்பெயர்

இடப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் திணை, தேயம், ஊர், வான், அகம், புறம் என்னும் பகுப்புகளில் 'ர்' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- குறவர், ஆயர் - திணையால் வருபெயர்

மலைநாட்டவர் - தேயத்தால் வருபெயர்

நன்னாட்டார், அகத்தார் - ஊரால் வருபெயர்

வானத்தர், அகத்தார், புறத்தார் - வான், அகம், புறம் இவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர மண்ணகத்தார், பூதலத்தார் என்பனவும் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் இடப்பெயர்களாகும்.

காலப்பெயர்

காலப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஆண்டு, பருவம், மாதம், நாள், மீன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- மூவாண்டினர் - ஆண்டால் வருபெயர்

வேனிலார் - பருவத்தால் வருபெயர்

பரணியார் - மாதத்தால் வருபெயர்

ஓணத்தார் - நாளால் வருபெயர்

ஆதிரையாள் - மீனால் வருபெயர்

இவை தவிர ஐயாண்டினர், நெருநலார், காலையார் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் காலப்பெயர்களாகும்.

சினைப்பெயர்

சினைப்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் புயம், மயிர், மாப்பு, கண், காது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- நெடுமாற்பர் - புயத்தால் வருபெயர்

கரிசுமலார் - மயிரால் வருபெயர்

திடமாற்பர் - மாப்பால் வருபெயர்

கூர்விழியார் - கண்ணால் வருபெயர்

குழைக்காதர் - காதால் வருபெயர்

இவை தவிர கருங்கையர், நெடுங்கையர், பல்லர் என்பனவும் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் சினைப்பெயர்களாகும்.

பண்புப் பெயர்

பண்புப் பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் அளவு, அறிவு, ஒப்பு, வடிவு, நிறம், கதி, சாதி, குடி, சிறப்பு இவற்றின் அடிப்படையில் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- பெரியர்	- அளவால் வருபெயர்
புலவர்	- அறிவால் வருபெயர்
கரியர்	- நிறத்தால் வருபெயர்
பொன்மனத்தார்	- ஒப்பால் வருபெயர்
முடவர்	- வடிவால் வருபெயர்
தேவர்	- கதியால் வருபெயர்
அந்தணர்	- சாதியால் வருபெயர்
பாண்டியர்	- குடியால் வருபெயர்
தலைவர்	- சிறப்பால் வருபெயர்

இவை தவிர நல்லர், தீயர் என்பனவும் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பண்புப் பெயர்களாகும்.

தொழிற்பெயர்

தொழிற்பெயர் நிலையில் அமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஓதல், ஈதல் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும்.

எ.கா- ஓதுவார்	- ஓதலால் வருபெயர்
ஈவார்	- ஈதலால் வருபெயர்

இவை தவிர தட்டார், தச்சர், கொல்லர் என்பனவும் 'ர' கர ஈறு பெற்றமையும் உயர்திணைப் பலர்பால் தொழிற்பெயர்களாகும்.

இடைச்சொற்கள்

கட்டு, வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்கள் 'ர' கர ஈறு பெற்று உயர்திணைப் பலர்பாலை உணர்த்தும்.

எ.கா- அவர், இவர், உவர்	- சுட்டால் வருபெயர்
------------------------	---------------------

எவர், ஏவர், யார் - வினாவால் வருபெயர்

பிறர், மற்றையர் - பிற, மற்று என்பனவற்றால் வருபெயர்

இவை தவிர கள் விசுதி பெற்று பலர்பாலுக்கு பொருந்தி வரும் உயர்திணைப் பெயர்களும் (கோக்கள், நபர்கள், தலைவிகள்) மாந்தர், மகார், சிறார், வேளிர் என வரும் பெயர்களும் உயர்திணைப் பலர்பாற் பெயர்களாகும்.

எனவே பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் ஆறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சுட்டு வினா, பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற்களின் அடிப்படையிலும் 'ர' கர ஈறு மற்றும் கள் விசுதி பெற்று பலர்பாலுக்கு பொருந்தி வரும் பெயர்களும் பிறவும் உயர்திணைப் பலர்பால் பெயர்கள் ஆகும்.

கிளந்த கிளைமுதல் உற்றாவ் வீற்றும்

கள்ளன் ஈற்றின் ஏற்பவும் பிறவும்

பல்லோர் பெயரின் பகுதி யாகும் (நன் : 278)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

அஃறிணை ஒன்றன்பால் பெயர்

எது, ஏது, யாது என்னும் வினாப் பெயர்கள் அது, இது, என்னும் சுட்டுப் பெயர்கள் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'து' ஈறு பெற்று அஃறிணை ஒன்றன்பாலை உணர்த்தும்.

எ.கா - பொன்னது (பொருள்)

நிலத்தது (இடம்)

ஆதிரையது (காலம்)

கொம்பினது (சினை)

நீண்டது (குணம்)

ஆடலது (தொழில்)

என வரும் அறுவகைப் பெயர்கள் அஃறிணை ஒன்றன்பாலை உணர்த்துகின்றன.

வந்தது எது? கூறினது யாது? வீடு எது?

தலையிது, காலிது, இடமது, குணமது

இத்தொடர்கள் வினா எழுத்துக்களாலும் சுட்டெழுத்துக்களாலுமான அ.நிணை ஒன்றன்பால் பெயர்கள் ஆகும். இவ்வாறே வினாவும் சுட்டும் அல்லாத குழையது, நிலத்தது, மூலத்தது, கோட்டது, குறியது, ஆடலது என்பன முறையே பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் ஆகிய அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'து' ஈறு பெற்று அ.நிணையும் ஒன்றன்பாலையும் உணர்த்துகின்றன.

அஃது, இஃது, உஃது என வரும் ஆய்தம் சேர்ந்த சுட்டுப் பெயர்கள் இணைந்த 'து' ஈற்றுப் பெயர்கள் ஒன்றன்பாலையும் அ.நிணையையும் மட்டும் உணர்த்தும்.

எ.கா- ஒன்று வந்தது, ஒன்று வீழ்ந்தது

இதில் 'ஒன்று' என்பது ஒன்றன் பாலையும் அ.நிணையும் குறிக்கிறது. இவை தவிர பிறிது, மற்றையது என்னும் 'து' ஈற்று இடைச்சொற்களும் ஒன்றன்பாலையும் அ.நிணையையும் குறிக்கும்.

எனவே அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'து' ஈறு பெற்று அமையும் வினா, சுட்டு முதலிய பெயர்களும் வினாவும் சுட்டும் இன்றி அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'து' ஈறு பெற்றமையும் பெயர்களும் ஆய்தத்துடன் இணைந்து 'து' ஈறு பெற்றமையும் சுட்டுப்பெயர்களும் ஒன்று என அமையும் எண்ணுப் பெயரும் 'து' ஈறு பெற்றமையும் பிற, மற்று என்னும் இடைச்சொற் பெயர்களும் அ.நிணை ஒன்றன்பாலைக் குறிக்கும் பெயர்களாகும்.

வினாசுட் டுடனும் வேறுமாம் பொருள்

ஆதி யறுதுச் சுட்டணை ஆய்தம்

ஒன்றென்என் இன்னன ஒன்றன் பெயரே (நன் : 279)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

அஃநிணைப் பலவின் பால் பெயர்கள்

எவை, யாவை, அவை, இவை, உவை முதலியன 'வை' விசுதி பெற்ற வினா சுட்டாகும். இவை பொருள், இடம், காலம், சினை, பண்பு, தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'வை' விசுதி பெற்றமைந்து அ.நிணைப் பலவிற்பாலை உணர்த்தும்.

எ.கா- குழையன, பொருளன - பொருட்பெயர்

அகத்த, நாட்டின - இடப்பெயர்

வேனில, வேனிலியை - காலப்பெயர்

கோட்ட, கொம்பின - சினைப் பெயர்

கரிய, கரியன - குணப்பெயர்

ஆடலவ, ஓதுவன - தொழிற்பெயர்

இவை அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் இடம் பெற்ற அன்சாரியை பெற்றும் பெறாமலும் வந்துள்ள அகர ஈற்றுப் அஃறிணைப் பலவின் பால் பெயர்களை உணர்த்தும்.

நெடியவை, கரியவை, சிறியவை என்பன 'வை' விசுதி பெற்ற வினா, சுட்டு அல்லாத பெயர்கள் ஆகும்.

அவ், இவ், உவ் - லகர மெய்யீற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும் அஃறிணைப் பலவின் பாற் பெயர்களை உணர்த்தும்.

காடுகள், மாடுகள், மரங்கள், பிணங்கள் - இவை 'கள்' விசுதி பெற்று அஃறிணைப் பலவின் பாற் பெயர்களை உணர்த்தும்.

இரண்டு, பத்து, மூன்று - இவை ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவற்றைக் குறித்த அஃறிணையைக் குறிக்கும் எண்ணுப் பெயர்கள்.

உள்ள, இல்ல, பல்ல, சில்ல, உள்ள, இல, பல, சில என்னும் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்களும் அஃறிணைப் பலவின் பால் பெயர்களை உணர்த்தும். இவை தவிர யா, பிற, மற்றைய என்னும் இடைச்சொற்களும் அஃறிணைப் பலவின் பாலை உணர்த்தும். எனவே அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'வை' விசுதி பெற்றமையும் வினா, சுட்டுப்பெயர்களும்

வினா, சுட்டு இன்றி அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் 'வை' விசுதி பெற்றமையும் பெயர்களும்

அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையில் அன்சாரியைப் பெற்றும் பெறாமலும் அமையும்

அகர ஈற்றுப் பெயர்களும்

வகர ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களும் 'கள்' விசுதி பெற்றமையும் பெயர்களும் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவைகளைக் குறிக்கும் எண்ணுப் பெயர்களும்

உள்ள, இல்ல, சில்ல, பல்ல, உள்ள, இல, பல, சில என்னும் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்களும்

யா, பிற, மற்றைய என்னும் இடைச்சொற் பெயர்களும்

அஃறிணைப் பலவின் பாலைக் குறிக்கும் பெயர்களாகும்.

முன்னர் அவ்வொடு வருபவை அவ்வும்

சுட்டுஇறு வவ்வும் கள்இறு மொழியும்

ஒன்றுஅல் எண்ணும் உள்ள இல்ல

பல்ல சில்ல உளஇல பலசில

இன்னவும் பலவின் பெயராகும்மே. (நன் : 280)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்

ஒன்றன் பால், பலவின் பால் எனப் பகுக்க முடியாத பெயர்ச்சொற்கள் அஃறிணையின் இருபால்களுக்கும் பொதுவான பெயர்களாகும். இத்தகைய பெயர்கள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் எனப்படும்.

எ.கா- பறவை பறந்தது - பறவை பறந்தன

மரம் பழுத்தது - மரம் பழுத்தன

யானை வந்தது - யானை வந்தன

அஃறிணையில் ஒன்றன் பாலையும் பலவின் பாலையும் உணர்த்தும் பெயர்ச் சொற்கள் சில உள்ளன. முன் நூற்பாக்களில் கூறப்பட்ட ஒன்றன்பால், பலவின் பால் உணர்த்தும் விசுவகளுக்கு (து, வை, அ, கள்) பொதுவாக அமைந்துள்ளமையால் இவை பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் ஆகும். இதனை,

பால் பகா அஃறிணைப் பெயர்கள் பாற் பொது மைய (நன் : 281)

என்னும் நூற்பா விளக்குகிறது.

பறவை, மரம் என்னும் பெயர்ச் சொற்கள் 'கள்' விசுவதி பெறாமலே பன்மைப் பெயராக குறிப்பிடப்படுவதைக் காணலாம்.

இருதிணைப் பொதுப் பெயர்

உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கும் பொதுவாக அமையும் பெயர்களை இருதிணைப் பொதுப்பெயர் என்பர்.

எ.கா- சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது

இத்தொடர் சாத்தனிவன் என்னும் பொழுது உயர்திணையையும் சாத்தனிவ்வெருது என்னும் பொழுது அஃறிணையையும் உணர்த்தும். 'சாத்தன்' என்பது இரு திணைக்கும் பொதுவாக அமையும் பெயராகிறது. இவை

முதற்பெயர்

சிணைப்பெயர்

சிணை முதற்பெயர்

முறைப்பெயர்
தன்மைப்பெயர்
முன்னிலைப் பெயர்
எல்லாம், தாம், தான் என்னும் பெயர்

என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

முதற்பெயர்

காரணம் கருதாது ஒருபொருளைக் குறிக்கும் பெயர் முதற்பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

ஆண்மை முதற்பெயர் - சாத்தன்
பெண்மை முதற்பெயர் - சாத்தி
ஒருமை முதற்பெயர் - கோதை
பன்மை முதற்பெயர் - கோதைகள்

சினைப்பெயர்

உறுப்பின் காரணமாக அமையும் பெயர் சினைப்பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

ஆண்மை சினைப்பெயர் - முடவன்
பெண்மை சினைப்பெயர் - முடத்தி
ஒருமை சினைப்பெயர் - செவிலி
பன்மை சினைப்பெயர் - செவிலிகள்

சினை முதற்பெயர்

உறுப்பையும் உறுப்பை உடைய முதற்பொருளையும் காரணமாகக் கொண்டமையும் பெயர் சினை முதற்பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

ஆண்மை சினை முதற்பெயர் - முடக்கொற்றன்
பெண்மை சினை முதற்பெயர் - முடக்கொற்றி
ஒருமை சினை முதற்பெயர் - கொடும்புற மருதி
பன்மை சினை முதற்பெயர் - கொடும்புற மருதிகள்

முறைப்பெயர்

உறவினை அடிப்படையாகக் கொண்டமையும் பெயர் முறைப் பெயராகும். இது இரு நிலையில் அமையும். அவை,

ஆண்மை முறைப்பெயர் - தந்தை

பெண்மை முறைப்பெயர் - தாய்

என்பனவாகும்.

தன்மைப்பெயர்

தன்மை உணர்த்தக் காரணமாக அமையும் பெயர் தன்மைப் பெயராகும். இது நான்காக அமையும். அவை,

யான், யாம், நான், நாம்

என்பனவாகும்.

முன்னிலைப் பெயர்

முன் நிற்பவரை உணர்த்தக் காரணமாக அமையும் பெயர் முன்னிலைப் பெயராகும். இது ஐந்தாக அமையும். அவை,

எல்லீர், நீயிர், நீவிர், நீர், நீ

என்பனவாகும்.

எல்லாம், தாம், தான்

எல்லாம், தாம் என்பன பன்மையையும்

தான் என்பது ஒருமையையும் உணர்த்தும்.

உயர்திணை, அ.நிணை ஆகிய இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமையும்.

இத்தகைய 26 பெயர்கள் ஒவ்வொன்றும் இரு திணையிலும் தம் தம் பால்களை

ஏற்றுவரும். அதாவது,

ஆண்மைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணை ஆண்பாலையும் அ.நிணை ஆண்பாலையும்

பெண்மை பொதுப்பெயர் உயர்திணை பெண்பாலையும் அ.நிணை பெண்பாலையும்

ஒருமைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணை ஆண் பெண் ஒருமைகளையும் அ.நிணை ஒருமையையும்

ஒருமைப் பொதுப்பெயர் உயர்திணைப் பன்மையும் அ.நிணை பன்மையையும்

ஏற்று நிற்கும். இவ்வாறே தன்மை முன்னிலைப் பெயர்களும் எல்லாம், தான், தாம் என்னும் பெயர்களும் அமையும்.

முதற்பெயர்

சாத்தனிவன், சாத்தனிவ்வெருது - ஆண்மை முதற் பெயர் இருதிணை ஆண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

சாத்தியிவள், சாத்தியிப் பசு - பெண்மை முதற் பெயர் இருதிணைப் பெண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

கோதையிவன், கோதையிவள், கோதையிது - ஒருமை முதற்பெயர் இருதிணை ஒருமை

ஆண், பெண், ஒன்றன் பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

கோதைகளிவர், கோதையிவை - பன்மை முதற்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்குப் பொதுவாயிற்று.

சினைப்பெயர்

முடவனிவன், முடவனிவ்வெருது - ஆண்மை சினைப்பெயர், இருதிணை ஆண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று

முடத்தியவள், முடத்தி, முடத்தியிப்பசு - பெண்மை சினைப்பெயர், இருதிணை பெண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று

செவிலியிவன், செவிலியிவள், செவிலியிது - ஒருமை சினைப்பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

செவிலிகளிவர், செவிலிகளிவை - பன்மை சினைப்பெயர் இருதிணை பன்மைக்குப் பொதுவாயிற்று.

சினை முதற்பெயர்

முடக்கொற்றனிவன், முடக்கொற்றனிவ்வெருது - ஆண்மை சினை முதற் பெயர் இருதிணை ஆண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

முடக்கொற்றியிவள், முடக்கொற்றியிப்பசு - பெண்மை சினை முதற் பெயர் இருதிணை பெண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புற மருதியிவன், கொடும்புற மருதியிவள், கொடும்புற மருதியிது - ஒருமை சினை முதற்பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்குப் பொதுவாயிற்று.

கொடும்புற மரதிகளிவர் கொடும்புற மருதிகளிவை - பன்மை சினை முதற்பெயர் இருதிணைப் பன்மைக்குப் பொதுவாயிற்று.

முறைப்பெயர்

தந்தையிவன், தந்தையிவ்வெருது - ஆண்மை முறைப்பெயர் இருதிணை ஆண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

தாயிவள், தாயிப்பசு - பெண்மை முறைப்பெயர் இருதிணை பெண்பாலுக்குப் பொதுவாயிற்று.

தன்மைப் பெயர்

யானம்பி, யானங்கை, யான்பூதம் - யான் என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

நானம்பி, நானங்கை, நான்பூதம் - நான் என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

யாம்மக்கள், யாம்பூதங்கள், - 'யாம்' என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணை ஒருமைக்கும் பொதுவாயிற்று.

நாம்மக்கள், யாம்பூதங்கள், - 'நாம்' என்னும் தன்மைப் பெயர் இருதிணைப் ஒருமைக்கும் பொதுவாயிற்று.

முன்னிலைப் பெயர்

நீ நம்பி, நீ நங்கை, நீ மலர் - 'நீ' என்னும் முன்னிலைப் பெயர் இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

நீர் மக்கள், நீர் பூதங்கள் - நீர் என்னும் முன்னிலைப் பெயர் இருதிணைப் பன்மை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

இவ்வாறே எல்லீர் நீயிர், நீவிர் என்பனவும் இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமையும்.

எல்லாம், தாம், தான்

அவரெல்லாம், அவையெல்லாம் - 'எல்லாம்' என்பது இது திணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று.

அவர்தாம், அவைதாம் - 'தாம்' என்பது இருதிணைப் பன்மைக்கும் பொதுவாயிற்று

அவன்தாம், அவள் தான், அது தான் - 'தான்' என்பது இருதிணை ஒருமை மூன்றிற்கும் பொதுவாயிற்று.

எனவே, இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமைவன முதற்பெயர், சினைப்பெயர், சினை முதற்பெயர், முறைப்பெயர், தன்மைப்பெயர், முன்னிலைப் பெயர், எல்லாம், தான், தாம் என்னும் பெயர்கள் 26 என்றும் இவை ஒவ்வொன்றும் இரு திணையிலும் தத்தம் பால்களை ஏற்று அமையும் என்றும் அறியலாம்.

முதற்பெயர் நான்கும் சினைப்பெயர் நான்கும்
சினைமுதற் பெயர் நான்கும் முறை இரண்டும்
தன்மை நான்கும் முன்னிலை ஐந்தும்

எல்லாம் தாம்தான் இன்ன பொதுப்பெயர் (நன் : 282)

ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையில்

ஆம் அந்த நான்மைகள் ஆண்பெண் முறைப்பெயர் (நன் : 283)

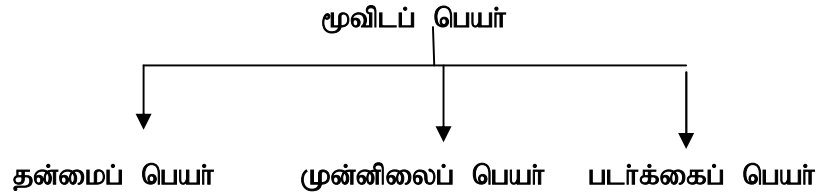
அவற்றுள்

ஒன்றே இருதிணை தன்பால் ஏற்கும் (நன் : 284)

என்னும் நாற்பாக்கள் வாயிலாக மேற்குறித்த கருத்துக்களை அறியலாம்.

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைப் பெயர்கள்

பெயர்ச்சொற்கள் தன்னையோ முன் நிற்பவரையோ அயலிடத்தில் உள்ளவரையோ சுட்டி நிற்கும் தன்மை உடையன. இதனடிப்படையில் பெயர்களைத் தன்மைப் பெயர்கள், முன்னிலைப் பெயர்கள், படர்க்கைப் பெயர்கள் என மூன்றாகக் கொள்ளலாம். எனவே இது மூவிடப்பெயர் எனப்படும். இதனை,

இவ் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

நான் பாடம் படித்தேன் - 'நான்' என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னைக் குறிக்கும்.

நீ பாடம் படி - 'நீ' என்னும் பெயர்ச்சொல் முன் நிற்பவரைக் குறிக்கும்.

அவன் பாடம் படித்தான் - 'அவன்' என்னும் பெயர்ச்சொல் தன்னையோ முன் நிற்பவரையோ குறிக்காது. அயல் இடத்திலுள்ளவரைக் குறிக்கும்.

தன்னைக் குறிக்கும் பெயர்கள் தன்மைப் பெயர்களாகும். அவை,

யான், யாம், நான், நாம் என நான்காகும்.

முன் நிற்பவரைக் குறிக்கும் பெயர்கள் முன்னிலைப் பெயர்களாகும். அவை,

எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என ஐந்தாகும்.

யான், யாம், நான், நாம், எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என்னும் ஒன்பதும் அல்லாத பெயர்கள் படர்க்கைப் பெயர்களாகும்.

எல்லாம் என்னும் பெயர் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய மூவிடத்திற்கும் உரிய பெயராகும்.

எனவே யான், யாம், நான், நாம் என்னும் நான்கும் தன்மைப் பெயர்கள் எனவும் எல்லீர், நீயிர், நீவீர், நீர், நீ என்னும் ஐந்தும் முன்னிலைப் பெயர்கள் எனவும் இவ் ஒன்பதும் அல்லாத பெயர்கள் படர்க்கைப் பெயர்கள் எனவும் 'எல்லாம்' என்னும் பெயர் மூவிடத்திற்கும் உரிய பெயர் எனவும் அறியலாம்.

தன்மை யான்நான் யாம்நாம் முன்னிலை

எல்லீர் நீயிர் நீவீர் நீர் நீ

அல்லன படர்க்கை எல்லாம் எனல்பொது (நன் : 285)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

தொழிற் பெயர் - வினையாலணையும் பெயர்கள்

தொழிற்பெயர் என்பது தொழிலைக் குறிக்காமல் தொழில் செய்தவரைக் குறிக்கும். இப் பெயர்ச்சொற்கள் காலம் காட்டாது. ஆனால் இப்பெயர்கள் மூவிடத்திற்கும் பொருந்தி வரும்.

வினையைச் செய்யும் பொருளுக்குப் பெயராகிக் காலம் காட்டுவனாய், வேற்றுமைகளை ஏற்று, மூவிடத்திற்கும் பொருந்தி வருவன வினையாலணையும் பெயர் ஆகும்.

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்பன அந்தணர்களுக்குரிய தொழில் ஆகும். இச் சொற்கள் ஓது, ஓதுவி, வேள், வேட்பி, ஈ, ஏல் என்னும் வினைப் பகுதிகளின் அடியாகப் பிறந்தவை. ஆல், தல் என்னும் விகுதிகளைப் பெறும்பொழுது அந்தந்தத் தொழிலை உணர்த்தும் பெயராகின்றன. இது படர்க்கை இடத்திற்கு உரியதாக அமையும்.

எ.கா- பசு வந்தது - வந்தது போயிற்று

சிறுவன் ஓடி வந்தான் - வந்தவனைக் கண்டான்

வாசலில் நிற்கிறான் - நிற்கிறவனுக்கு உணவு கொடு

இத்தொடர்களில் இடம்பெறும் வந்தது, வந்தான், நிற்கிறான் என்பன வினைமூற்றுக்கள் ஆகும். இவை, வந்தது, வந்தவனை, நிற்கிறவனுக்கு என பெயராகி வேற்றுமை உருபுகளை (அது, ஐ, கு) ஏற்றுள்ளன.

வினையின் பெயரே படர்க்கை, வினையால்

அணையும் பெயரே யாண்டும் ஆகும் (நன் : 286)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

பன்னிரண்டு பொதுப்பெயர்கள்

ஒருமைப் பெயர்களாகிய நான்கும் பன்மைப் பெயர்களாகிய எட்டும் இணைந்த பன்னிரண்டும் இரு திணைகளை உணர்த்தும் பொதுப் பெயர்களாகும்.

ஒருமைப் பெயர்களான தான், யான், நான், நீ என்னும் நான்கும் இருதிணை ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் ஆகியவற்றிற்குப் பொதுவாக அமையும்.

தாம், யாம், நாம், எல்லாம், நீயிர், நீவிர், நீர் என்னும் எட்டும் இருதிணைக்கும் பொதுவாக அமையும் பன்மைப் பெயர்களாகும்.

தான்யான் நான்நீ ஒருமை பன்மைதாம்

யாம்நாம் எல்லாம் எல்லீர் நீயிர்நீ நீவிர் (நன் : 287)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எண்ணால் வரும் உயர்திணைப் பெயருக்குப் புறநடை

ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர் ஒருவன் என வரும் வழி ஆண்பாலையும் ஒருத்தி என வரும் வழி பெண்பாலையும் உணர்த்தும்.

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எண்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருவன், இருத்தி, மூவன், மூத்தி என ஆண்பால், பெண்பால் பெயர்கள் வராது. ஆனால் ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவை இருவர், மூவர், நால்வர் என பலர்பாலில் இடம்பெறும்.

எனவே ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர் ஒருவன், ஒருத்தி என ஆண்பால், பெண்பாலில் அமையும். ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவை இவ்வாறு அமையாது.

ஒருவன் ஒருத்தி பெயர்மேல் எண்ணில் (நன் : 288)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒருவன் என்பது இருதிணைக்கும் பொது

ஒருவர் என்பது உயர்திணை இருபாலுக்கும் பொதுவாய் அத்திணைக்குரிய பன்மை முடிவுடன் அமையும்.

எ.கா- ஆடவர் ஒருவர் வந்தார்

பெண்டிர் ஒருவர் வந்தார்

இத்தொடரிலுள்ள ஒருவர் என்னும் சொல் ஆண்பாலுக்கும் பெண்பாலுக்கும் பொதுவாக அமைந்துள்ளது. ஒருவர் என்பது ஒருமையைக் குறிக்கும். ஆனால் அது ‘ஆ’ என்னும் பன்மை விசுதி பெற்றுள்ளது.

எ.கா- சாத்தனார் வந்தார், முடவனார் வந்தார்

இத்தொடரில் சாத்தனார், முடவனார் என்பன இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் ஆகும். இவை ‘ர்’ எனும் விசுதி பெற்றுப் பன்மை முடிவு பெற்றுள்ளன.

எ.கா- நரியார் வந்தார்

இத்தொடரில் நரியார் என்பது இருபாலுக்கும் உரிய பொதுப்பெயர் ஆகும். இதுவும் ‘ஆர்’ விசுதி பெற்றுப் பன்மை முடிவு பெற்றுள்ளது.

எ.கா- தொல்காப்பியனார் வந்தார், இறைவனார் வந்தார்

இத்தொடரிலுள்ள உயர்திணைப்பெயர்கள் சிறப்பு நிலையில் ‘ஆர்’ விசுதி பெற்றுப் பன்மை முடிவு பெற்றுள்ளன.

ஒருவர் என்பது உயர்இரு பாற்றாய்ப்

பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற்று என்ப

(நன் : 289)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

ஆகுபெயர்

ஒன்றன் இயற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பிறிதொரு பொருளுக்குத் தொன்று தொட்டு ஆகி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும்.

உலகம் உருண்டை

உலகம் வியந்தது

முதல் தொடரிலுள்ள ‘உலகம்’ என்னும் சொல் இடத்தைக் குறிக்கிறது. இரண்டாம் தொடரிலுள்ள ‘உலகம்’ நிலத்தைக் குறிக்காது. நிலத்திலுள்ள மக்களைக் குறிக்கிறது. ‘உலகம்’ என்னும் நிலத்திற்குரிய பெயர் மக்களுக்கு ஆகி வந்துள்ளது. இவ்வாறு ஒன்றன் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு தொன்றுதொட்டே ஆகிவருவது ஆகுபெயராகும்.

ஆகுபெயர் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் நால்வகை (எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல்) அளவைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சொல், தானி, கருவி, காரியம், கருத்தா, உவமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலும் பலவாறு பகுத்து வழங்கப்படும். இது 16 வகைப்படும்.

பொருளாகு பெயர்

முதற்பொருளின் பெயர் சினைப்பெயருக்கு ஆகி வருவது பொருளாகு பெயராகும்.

எ.கா- தாமரை முகம்

இத்தொடரிலுள்ள 'தாமரை' என்னும் முதற்பொருளின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய 'மலர்' என்னும் உறுப்பிற்குப் பெயராகி வந்துள்ளது.

இடவாகு பெயர்

இடப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருதல் இடவாகு பெயராகும்.

எ.கா- ஊர் திரண்டது

இத்தொடரிலுள்ள 'ஊர்' என்பது அதனோடு தொடர்புடைய மக்களுக்குப் பெயராகி வந்துள்ளது.

காலவாகு பெயர்

காலப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் காலவாகு பெயராகும்.

எ.கா- கார் அறுத்தான் (நெல்)

இத்தொடரிலுள்ள கார் என்னும் காலப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய விளைபொருளுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

சிணையாகு பெயர்

சினைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய முதல் பொருளுக்கு ஆகி வருவதால் சிணையாகு பெயராகும்.

எ.கா- வெற்றிலை நட்டான்

இத்தொடரில் வெற்றிலை என்னும் சினைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய கொடிக்கு ஆகி வந்தது.

தொழிலாகுபெயர்

தொழிற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது தொழிலாகுபெயர் ஆகும்

எ.கா- வறுவல் உண்டான்

இத்தொடரில் வறுத்தல் என்னும் தொழிற்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய வறுவல் என்னும் உணவுக்கு ஆகி வந்துள்ளது.

எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர்

எண்ணல் அளவைப் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- பழங்களில் இரண்டு கொடு

இத்தொடரில் இரண்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பழத்திற்கு ஆகிவந்துள்ளது.

எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்

எடுத்தல் அளவைப் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- இரண்டு கிலோ கொடு

இத்தொடரில் இரண்டு என்னும் எடுத்தல் அளவைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவந்துள்ளது.

முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்

முகத்தல் அளவைப் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- உண்பது நாழி

இத்தொடரில் நாழி என்னும் முகத்தல் அளவைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவந்துள்ளது.

நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர்

நீட்டல் அளவைப் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- ஒரு முழம் கொடு

இத்தொடரில் முழம் என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவந்துள்ளது.

சொல்லாகு பெயர்

சொல்லின் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது சொல்லாகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- திருக்குறளுக்கு உரை செய்தார்

இத்தொடரில் உரை என்னும் சொல் அதனோடு தொடர்புடைய விளக்கத்திற்கு ஆகிவந்துள்ளது.

தானியாகு பெயர்

தானியின் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய தானத்திற்கு ஆகிவருவது தானியாகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- கழலைச் சேவித்தான்

இத்தொடரில் கழல் என்னும் தானிப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய தானத்திற்கு (இடத்திற்கு) ஆகிவந்துள்ளது.

கருவியாகு பெயர்

கருவியின் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய காரியத்திற்கு ஆகிவருவது கருவியாகுபெயர் ஆகும்.

எ.கா- திருவாசகம் வாங்கினேன்

இத்தொடரில் வாசகம் என்னும் கருவிப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய நூலிற்கு ஆகிவந்துள்ளது.

காரியவாகு பெயர்

காரியத்தின் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய கருவிக்கு ஆகிவருவது காரியவாகு பெயர் ஆகும்.

எ.கா- யாப்பு கற்றுக் கொண்டேன்

இத்தொடரில் யாப்பு என்னும் காரியத்தின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய கருவிக்கு ஆகிவந்துள்ளது.

கருத்தாவாகு பெயர்

கருத்தாவின் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய நூலுக்கு ஆகிவருவது கருத்தாவாகு பெயர் ஆகும்.

எ.கா- கம்பனைக் கற்றேன்

இத்தொடரில் கம்பன் என்னும் கருத்தாவின் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய நூலிற்கு ஆகிவந்துள்ளது.

உவமையாகு பெயர்

உவமைப் பெயர் அதனுடன் தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது உவமையாகு பெயர் ஆகும்.

எ.கா- பாவை வந்தாள்

இத்தொடரில் பாவை என்னும் உவமைப் பெயர் அதனோடு தொடர்புடைய பெண்ணிற்கு ஆகிவந்துள்ளது.

இவை தவிர ஆகு பெயர் இருமடியாகு பெயர், மும்மடியாகு பெயர், அடையடுத்த ஆகுபெயர் எனவும் வரப்பெறும். மேற்குறித்த ஆகு பெயர் வகைகளை பின்வரும் அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வகை	விளக்கம்	எடுத்துக்காட்டுகள்
பொருளாகு பெயர்	முதற்பொருளின் பெயர் சினைப் பொருளுக்கு ஆவது	தாமரை முகம் (பூ - முதல், முகம் - சினை)
இடவாகு பெயர்	இடத்தின் பெயர் இடத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆவது	உலகே போற்றியது - மக்கள்
காலவாகு பெயர்	காலத்தின் பெயர், அக் காலத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆவது	கார் அறுத்தான் (நெல்)
சிணையாகு பெயர்	உறுப்பின் பெயர் (பகுதி) முதற் பொருளுக்கு ஆவது	தலைக்கு ஒரு பழம் கொடு
குணவாகு பெயர்	குணத்தின் பெயர் அக்குணத்தை உடைய பொருளுக்கு ஆவது	வெள்ளையைப் பிடித்துக் கட்டு (மாடு)
தொழிலாகு பெயர்	தொழிலின் பெயர், அத்தொழிலை உடைய பொருளுக்கு ஆவது	வற்றல் உண்டான்
எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர்	எண்ணின் பெயர், அவ் அளவுடைய பொருளுக்கு ஆவது	இரண்டே பெறுக (இரண்டு மழலைகள்)
எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்	ஏடை பெயர் அவ் அளவுடைய பொருளுக்கு ஆவது	ஒரு கிலோ கொடு (பொருள் - சர்க்கரை)
முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்	முகக்கும் அளவுக் கருவியின் பெயர் அளக்கும் பொருளுக்கு ஆவது	அரை லிட்டர் கொடு (பால்)
நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர்	நீளத்தை அளக்கும் - அளவுப்பெயர், அளக்கும் பொருளுக்கு ஆவது	இரண்டு முழம் கொடு (பூ)
சொல்லாகுபெயர்	சொல்லின் பெயர் அதன் பொருளுக்கு ஆவது	என் சொல்லைக் கேள் (சொல் - அறிவுரை)
தானி ஆகுபெயர்	இடத்திலுள்ள பொருளின் பெயர், இடத்துக்கும் ஆவது	பாலை வண்டியில் ஏற்று (குடம்)

கருவி ஆகுபெயர்	கருவியின் பெயர், கருவியால் ஆன காரியத்துக்கு ஆவது	குழல் கேட்டு மகிழ்ந்தேன் (இசை)
காரிய ஆகுபெயர்	காரியத்தின் பெயர், அதனைச் செய்த கருவிக்கு ஆவது	அலங்காரம் கற்றேன் (நூல்)
கருத்தா ஆகுபெயர்	செயல் செய்தவன் பெயர் செய்யப்பட்ட பொருளுக்கு ஆவது	கம்பனைக் கற்றேன் (கம்பராமாயணம்)
உவமை ஆகுபெயர்	உவமையாகிய பெயர் உவமித்த பொருளுக்கு ஆவது	மயில் ஆடினாள் (பெண்)

எனவே ஆகுபெயர் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில், என்னும் அறுவகைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் எண்ணல், எழுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் என்னும் அளவைப் பெயர்களின் அடிப்படையிலும் சொல், தானி, கருவி, கருத்தா என்பனவற்றின் அடிப்படையிலும் ஆதி என்பதனால் உவமை, இருபடி, மும்மடி அடையெடுத்த என்னும் நிலைகளிலும் அதனோடு தொடர்புடைய பொருளுக்கு தொன்றுதொட்டே ஆகிவரும் என்பதை அறியலாம். இதனை,

பொருள் முதல் ஆறோடு அளவை, சொல், தானி

கருவி, காரியம், கருத்தன் ஆதியுள்

ஒன்றன் பெயரால் அதற்கு இயை பிரிதைத்

தொன்முறை உரைப்பன ஆகுபெயரே

(நன் : 290)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

வேற்றுமை

ஒரு பெயர்ச்சொல் பயனிலை கொண்டு முடியும்பொழுது பொருளுக்கு ஏற்பத் தன் அமைப்பில் ஏற்படுத்தும் மாறுபாடு வேற்றுமை எனப்படும். இப்பகுதியில் வேற்றுமையின் இலக்கணம் - வகை - உருபுகள் - உயர்திணை, அ.நிணை விளியேற்கும் பெயர்கள் - விளியுருபுகள் - புறநடை - முதற்பொருள் சினைப்பொருள் பிண்டப்பொருள் - உருபு மயக்கம் ஆகியன தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன.

இராமன் பார்த்தான்

இராமனைப் பார்த்தான்

இவ்விரு தொடர்களுக்கு இடையே மிகுந்த பொருள் வேறுபாடு உள்ளது. இப்பொருள் வேறுபாட்டைத் தருவது 'இராமனை' என்பதிலுள்ள 'ஐ' ஆகும். இவ்வாறு ஒரு பெயர்ச்சொல் பயனிலை கொண்டு முடியும்பொழுது பொருளுக்கு ஏற்பத் தன் அமைப்பில்

மாறுபட்டுள்ளது. இம்மாறுபாடே வேற்றுமை எனப்படுகிறது. இவ் வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும்.

ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய்ப் பொருள்

வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை

(நன் : 291)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

எண்வகை வேற்றுமை

1. எழுவாய் வேற்றுமை (முருகன்)
2. இரண்டாம் வேற்றுமை – ஐ (முருகனை)
3. மூன்றாம் வேற்றுமை - ஆல் (முருகனால்)
4. நான்காம் வேற்றுமை - கு (முருகனுக்கு)
5. ஐந்தாம் வேற்றுமை -இன் (முருகனின்)
6. ஆறாம் வேற்றுமை - அது (முருகனது)
7. ஏழாம் வேற்றுமை - கண் (முருகன்கண்)
8. விளி வேற்றுமை (முருகா)

‘முருகன்’ என்னும் பெயர்ச்சொல் அதன் ஈற்றில் இடம்பெறும் ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்பனவற்றால் பொருள் வேறுபாட்டைப் பெறுகிறது. இவ்வாறு பெயர்ச்சொல்லின் ஈற்றில் இடம்பெற்றுப் பொருளை வேறுபடுத்தும் இவை வேற்றுமை உருபுகள் எனப்படும். இவ்வேற்றுமை உருபுகளின் அடிப்படையில் முதல் வேற்றுமை, இரண்டாம் வேற்றுமை, மூன்றாம் வேற்றுமை, நான்காம் வேற்றுமை, ஐந்தாம் வேற்றுமை, ஆறாம் வேற்றுமை, ஏழாம் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமை (விளி வேற்றுமை) எனப் பெயர் பெற்று எட்டாக விரிவு பெறும்.

இவற்றுள் முதல் வேற்றுமை, எட்டாம் வேற்றுமையாகிய விளிவேற்றுமை ஆகிய இரண்டிற்கும் உருபுகள் இல்லை. ஏனையவை ஐ, ஆல், கு, இன், அது, கண் என்னும் உருபுகளை முறையே பெறும்.

பெயர்ச்சொல்லே இவ்வெட்டு வேற்றுமைகளுள் முதல் வேற்றுமை, விளிவேற்றுமை தவிர ஏனைய ஆறு வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும்.

பெயரே ஐஆல் குஇன் அதுகண்

விளி என்றாகும் அவற்றின் பெயர்முறை

(நன் : 292)

ஆறன் உருபம் ஏற்கும் அவ்வுருபே

(நன் : 293)

என்னும் நூற்பாக்கள் இதனை விவரிக்கின்றன.

வேற்றுமை உருபேலாப் பெயர்கள்

நீயிர், நீவிர் என்னும் முன்னிலைப் பெயர்கள் 'நும்' எனத் திரிந்தே நும்மை, நுமக்கு, நும்மால், நுமது என வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். ஆனால் இவை நேரடியாக வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதில்லை.

யான் என்னும் தன்மைப்பெயர் 'என்' எனத் திரிந்தே என்னை, என்னால், எனக்கு, எனது என வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும். இதுவும் நேரடியாக வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதில்லை.

நான் என்னும் தன்மைப்பெயர் 'நன்' எனத் திரிதலும் வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதும் இல்லை.

நீயிர், நீவிர் என்னும் முன்னிலைப் பெயர்களும் நான் என்னும் தன்மைப் பெயரும் எழுவாய் அல்லாத ஐ முதலிய பிற வேற்றுமைகளை ஏற்காது என்பது அறியத்தக்கது.

நீயிர், நீவிர் நான்எழுவாய் அலபெறா

(நன் : 294)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

முதல் வேற்றுமை

முதல் வேற்றுமை என்பது எழுவாய் வேற்றுமை, கருத்தா வேற்றுமை, பெயர் வேற்றுமை எனவும் பெயர் பெறும். இவ்வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. இது கருத்தாப் பொருளை ஏற்று வரும் திரிபில்லாத பெயராகும். மேலும் வினைப்பெயர், வினா என்பவற்றைப் பயனிலையாக ஏற்று வரும்.

எ.கா- வினைப் பயனிலை - சிற்பி செதுக்கினான்

பெயர்ப் பயனிலை - அவன் சிற்பி

வினாப் பயனிலை - சிற்பி யார்?

எனவே முதல்வேற்றுமை என்பது கருத்தாப் பொருளை ஏற்றுவரும் திரிபில்லாப் பெயரென்றும் வினையையும் பெயரையும் வினாவையும் பயனிலையாகப் பொருள் நிலையில் கொண்டமையும் என்றும் அறியலாம்.

அவற்றுள்

எழுவாய் உருபு திரிபுஇல் பெயரே

வினைப்பெயர் வினாக்கொளல் அதன் பயனிலையே

(நன் : 295)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் வேற்றுமை

இரண்டாம் வேற்றுமை செயப்படு பொருளை ஏற்று 'ஐ' என்னும் வேற்றுமை உருபை கொண்டமையும். 'ஐ' மட்டுமே இவ்வேற்றுமைக்குரிய உருபாகும்.

எ.கா- குடத்தை வனைந்தான்.

இத்தொடரில் வனைதல் என்பது கருத்தாவின் தொழிலை உணர்த்துகிறது. கருத்தாவால் செய்யப்பட்ட பொருள் 'குடம்' ஆகும்.

இரண்டாம் வேற்றுமை. ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை முதலிய பொருளில் வரும்.

எ.கா- ஆக்கல் - சிற்பி சிலையைச் செதுக்கினான்
அழித்தல் - தச்சன் காட்டை அழித்தான்
அடைதல் - வேடன் மலையை அடைந்தான்
நீத்தல் - வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டான்
ஒத்தல் - வீரன் புலியைப் போன்றவன்
உடைமை - நான் பொன்னை உடையேன்

எனவே, 'ஐ' என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு செயப்படுபொருளை ஏற்று ஆக்கல், அழித்தல், அடைதல், நீத்தல், ஒத்தல், உடைமை ஆகிய பொருளில் அமைந்திருப்பதை அறியலாம்.

இரண்டா வதனஉருபு ஐயெ அதன்பொருள்

ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல்

ஒத்தல் உடைமை ஆதியாகும் (நன் : 296)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

மூன்றாம் வேற்றுமை

மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆல், ஆன், ஓடு, ஓடு என்பனவாகும். இவை கருவி, கருத்தா, உடன் நிகழ்ச்சி ஆகிய பொருள்களில் இடம்பெறும் என்பதை அறியலாம்.

எ.கா வாளால் வெட்டினான்

வாளான் வெட்டினான்

இத்தொடர்களில் வெட்டுதல் கருத்தாவின் தொழிலையும் 'வாள்' அதற்குக் காரணமான கருவியாக அமைதலையும் காணலாம். இவ்வாறு அமைவதனைக் கருவிப்பொருள் என்பர்.

எ.கா- தச்சனால் நாற்காலி செய்யப்பட்டது.

இத்தொடரில் 'தச்சன்' என்னும் கருத்தாப் பொருள் செயப்படு பொருளோடு செயப்பாட்டு வினைப் பயனிலை கொண்டு முடிகிறது. இவ்வாறு அமைவதைக் கருத்தாப் பொருள் என்பர்.

எ.கா- தந்தையோடு வந்தான்

தாயோடு வந்தாள்

இத்தொடர்களில் தந்தை என்பது 'வருதல்' என்னும் வினை கொண்டு முடிகிறது. அவ்வினை தன்னுடன் வினை நிகழ்த்தும் மற்றொன்றினையும் சுட்டுகிறது. இவ்வாறு அமைவதை உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருள் என்பர்.

எ.கா- தலையால் வணங்கினான்

தலையான் வணங்கினான்

கம்பரால் இயன்ற காவியம்

} கருவிப் பொருள்

கம்பரான் இயன்ற காவியம்

கருத்தாப் பொருள்

ஒடு, ஒடு என்னும் இரண்டும் உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருளில் இடம்பெறும்

மைந்தனோடு தந்தை வந்தார்

மைந்தனோடு தந்தை வந்தார்

} உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருள்

எனவே ஆல், ஆன், ஒடு, ஒடு என்பன மூன்றாம் வேற்றுமை உருபுகள் என்றும் அவற்றுள் ஆல், ஆன் என்பன கருவி மற்றும் கருத்தாப் பொருட்களிலும் ஒடு, ஒடு என்பன உடன் நிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் இடம் பெறும் என்பதை அறியலாம்.

மூன்றா வதன் உருபு ஆல்ஆன் ஒடுஒடு

கருவி கருத்தா உடன்நிகழ்வு அதன்பொருள்

(நன் : 297)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

நான்காம் வேற்றுமை

நான்காம் வேற்றுமை உருபு 'கு' ஆகும். இது கொடை, பகை, நோச்சி (நட்பு), தகவு, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை முதலிய பொருளில் இடம்பெறும்.

எ.கா-புலவனுக்கு ஆடை கொடு.

இத்தொடரில் அமைந்துள்ள பெயர்ச்சொல்லின் ஈற்றில் 'கு' இடம் பெற்றுள்ளது. இதனை நான்காம் வேற்றுமை உருபு என்பர். இதற்கு இது என்னும் பொருளில் இவ்வேற்றுமை அமையும்.

எ.கா- கொடைப் பொருள்

- புலவர்க்குப் பரிசு வழங்கினான்

பகைப் பொருள்	- எலிக்குப் பகை பூனை
நட்புப் (நேர்ச்சி) பொருள்	- பாரிக்கு நண்பர் கபிலர்
தகுதிப் பொருள்	- அரசர்க்கு உரியது மணி மகுடம்
அதுவாதல் பொருள்	- தாலிக்குத் தங்கம்
பொருட்டுப் பொருள்	- கூலிக்குக் குற்றேவல் செய்தான்
முறைப் பொருள்	- செங்குட்டுவனுக்குத் தம்பி இளங்கோ

இவை தவிர ‘கு’ உருபின் மேல் ‘ஆக’ என்னும் சொல் வருதலும் ‘கு’ உருபு நின்றற்குரிய இடத்தில் ‘பொருட்டு’, ‘நிமித்தம்’ என்னும் சொல்லுருபுகள் வருதலும் உண்டு.

எ.கா- கூலிக்காக வேலை	- ‘கு’ உருபின் மேல் ‘ஆக’ வந்தது
பரிசு பெறுவதன் பொருட்டுப் பாடினான்	- பொருட்டு என்னும் சொல்லுருபு
பரிசு பெறுவதன் நிமித்தம் வந்தான்	- நிமித்தம் என்னும் சொல்லுருபு

எனவே ‘கு’ என்பது நான்காம் வேற்றுமை உருபு என்றும் இதற்கு இது என்னும் பொருள்பட வரும் என்றும் கொடை, பகை, நேர்ச்சி, தகவு, அதுவாதல், பொருட்டு, முறை முதலிய பொருட்களில் இடம் பெறும் என்றும் அறியலாம்.

நான்கா வதற்கு உருபு ஆகும் குவ்வே

கொடைபகை, நேர்ச்சி தகவுஅது வாதல்

பொருட்டுமுறை ஆதியின் இதற்குஇது எனல்பொருளே (நன் : 298)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஐந்தாம் வேற்றுமை

‘இல்’ ‘இன்’ என்பன ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆகும். அவை நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது பொருட்களில் வரும். ‘இல்’ உருபுகளின் மேல் ‘நின்று’, ‘இருந்து’ என்னும் சொல்லுருபுகளும் இடம் பெறும்.

எ.கா- மலையில் உள்ள வீடு

கண்ணின் மணி

இத்தொடர்களிலுள்ள பெயர்ச்சொற்களின் ஈற்றில் ‘இல்’, ‘இன்’ என்பன இடம் பெற்றுள்ளன. இவை இரண்டும் ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் ஆகும்.

எ.கா- மலையின் வீழ் அருவி - நீங்கல் பொருள்

காக்கையின் கரிது களாம்பழம் - ஒப்புப் பொருள்

மதுரையின் வடக்கு சிதம்பரம் - எல்லைப் பொருள்

கல்வியிற் பெரியர் கம்பர் - ஏதுப் பொருள்

நீங்கல் பொருளிலும் எல்லைப் பொருளிலும் இல், இன் உருபுகளின் மேல் நின்று, இருந்து என்பன 'உம்' ஈறு பெற்றும் பெறாமலும் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

எ.கா - கல்லூரியினின்றும் போனான்

கல்லூரியிலிருந்து போனான் - நீங்கல் பொருள்

வீட்டினின்றும் கல்லூரி ஒரு நாழிகை

வீட்டிலிருந்து நேர் வடக்கே குளம் - எல்லைப்பொருள்

எனவே 'இல்' 'இன்' என்பன ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபுகள் என்றும் அவை நீங்கல், ஒப்பு, எல்லை, ஏது பொருட்களில் வரும் என்றும் 'இல்' உருபுகளின் மேல் 'நின்று' 'இருந்து' என்னும் சொல்லுருபுகள் இடம் பெறும் என்றும் அறியலாம்.

ஐந்தா வதன்உருபு இல்லும் இன்னும்

நீங்கல் ஒப்புஎல்லை ஏதுப் பொருளே

(நன் : 299)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஆறாம் வேற்றுமை

அது, ஆது என்பன ஒருமைக்கும் 'அ' என்பது பன்மைக்குமான ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளாகும். ஆறாம் வேற்றுமை கிழமைப் பொருளில் வரும். இக்கிழமை தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை என இரு வகைப்படும்.

தற்கிழமை என்பது தன்னின் நீங்காப் பொருளின் உறவைக் குறிக்கும்.

பிறிதின்கிழமை என்பது தன்னின் வேறாய பொருளின் உறவைக் குறிக்கும்.

தற்கிழமைப் பொருளில் பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம், திரிபின் ஆக்கம் ஆகிய ஐந்தும் இடம் பெறும்.

தற்கிழமை - பிரியாத தொடர்பு

பிறிதின் கிழமை - பிரிந்து வேறாவது

எ.கா - பண்புத் தற்கிழமை - செழியனது கருமை

உறுப்புத் தற்கிழமை - யானையது தந்தம்

ஒன்றன் கூட்டத் தற்கிழமை - ஆட்டு மந்தை

பலவின் ஈட்டத் தற்கிழமை - பறவைகளது கூட்டம்

திரிபின் ஆக்கத் தற்கிழமை - நெல்லினது அவல்

பிறிதின் கிழமை மூன்றாகும்.

எ.கா - பொருட் பிறிதின் கிழமை - எனது வீணை

இடப் பிறிதின் கிழமை - எனது வீடு

காலப் பிறிதின் கிழமை - தமிழரது திருநாள்

ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'அது', 'ஆது' என்பன ஒருமைக்கு அமைந்து வரும்.

எ.கா - எனது கை

நினாது தலை

ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'அ' பன்மைக்கு அமைந்து வரும்.

எ.கா - என் கைகள்

தன் பொருட்கள்

மேலும் ஆறாம் வேற்றுமைக்கு 'உடைய' என்பது சொல்லுருபாக இடம் பெறும்.

எ.கா - இராமனுடைய வீடு

எனவே ஆறாம் வேற்றுமை உருபுகளில் அது, ஆது ஒருமைக்கும் 'அ' பன்மைக்கும் பொருந்தி வரும் என்றும் இவ்வேற்றுமை தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை எனக் கிழமைப் பொருளில் வரும் என்றும் பண்பு, உறுப்பு, ஒன்றன் கூட்டம், பலவின் ஈட்டம், திரிபின் ஆக்கம் ஆகிய ஐந்து தற்கிழமைப் பொருளிலும் பொருள், இடம், காலம் ஆகிய பிறிதின் கிழமைப் பொருளிலும் இடம் பெறும் என்றும் 'உடைய' என்பது ஆறாம் வேற்றுமையின் சொல்லுருபாக அமையும் என்றும் அறியலாம்.

ஆறன் ஒருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்

பன்மைக்கும் அவ்வும் உருபாம் பண்புஉறுப்பு

ஒன்றன் கூட்டம் பலவின் ஈட்டம்

திரிபின் ஆக்கம் ஆத்தற் கிழமையும்

பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே

(நன் : 300)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஏழாம் வேற்றுமை

'கண்' 'இல்' முதலியன ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகளாகும். ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருளில் வரும். பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் ஆறும் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை என்னும் இருவகைக் கிழமைகளில் இடமாக அமையும்.

பொருள் இடமாதல்

முகத்தின்கண் இருக்கின்றது குளிர்ச்சி - தற்கிழமை
பனையின்கண் வாழும் அன்றில் - பிறிதின் கிழமை

இடம் இடமாதல்

ஊரின் கண் உள்ளது வீடு - தற்கிழமை
கடலின் கண் உள்ளது முத்து - பிறிதின் கிழமை

காலம் இடமாதல்

காலையில் தோன்றும் கதிரவன் - தற்கிழமை
வானில் பறக்கும் பறவை - பிறிதின் கிழமை

சினை இடமாதல்

கையின்கண் உள்ளது விரல் - தற்கிழமை
விரலில் உள்ளது மோதிரம் - பிறிதின் கிழமை

குணம் இடமாதல்

இளமையில் வாய்த்தது அழகு - தற்கிழமை
இளமையில் வாய்த்தது செல்வம் - பிறிதின் கிழமை

தொழில் இடமாதல்

ஆடற்கண் உள்ளது தாளம் - தற்கிழமை
போரில் புகுந்தன பேய்கள் - பிறிதின் கிழமை

ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபுகளாக அமைந்த கண், இல் என்பவற்றோடு கால், கடை, இடை, தலை, வாய், திசை, வயின், முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல், பின், பாடு, அளை, தேம், உழை, விழி, உழி, உளி, உள், அகம், புறம், இல் என்பனவும் இடப் பொருளுக்குரிய ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகளாகும்.

மேலும் பக்கல், பாங்கர், முகம், மாடு, பால், இன் என்பனவும் இடப்பொருளுக்குரிய ஏழாம் வேற்றுமை உருபுகளாக அமையும்.

எ.கா- சாத்தன் பக்கல்

காட்டுப் பாங்கர்

போர் முகத்து

யாவர் மாட்டும்

அவன்பால்

நாட்டின்

எனவே, கண், இல் என்பனவற்றோடு இணைந்த இருபத்தெட்டும் ஏழாம் வேற்றுமைக்கு உருபுகள் ஆகும் என்றும் பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களும் ஏழாம் வேற்றுமைக்குரிய இடம் ஆகும் என்றும் இது அறு வகைப் பெயர்களில் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை என்னும் இரண்டு நிலைகளிலும் அமைந்து வரும் என்றும் அறியலாம்.

ஏழ் னுருபுகண் ணாதி யாகும்

பொருண்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்

இடனாய் நிறற் லிதன்பொ ளென்ப

(நன் : 301)

கண்கால் கடைஇடை தலைவாய் திசைவயின்

முன்சார் வலம்இடம் மேல்கீழ் புடைமுதல்

பின்பாடு அளைதேம் உழைவழி உழிஉளி

உள்அகம் புறம்இல் இடப்பொருள் உருபே

(நன் : 302)

என்னும் நூற்பாக்கள் இடப்பொருள் உணர்த்தும் கண் முதலான உருபுகளைத் தொகுத்துக் காட்டுகின்றன.

எட்டாம் வேற்றுமை (விளி வேற்றுமை)

எட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. படர்க்கைப் பொருளை முன்னிலைப்படுத்தி அழைத்தல் இதன் பொருள் ஆகும். எனவே விளி (விளித்தல்) எட்டாம் வேற்றுமை ஆகும்.

பெயர்கள் விளி ஏற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஈறு குன்றுதல், ஈறு மிகுதல், ஈறு திரிதல், ஈற்றயல் திரிதல் முதலிய இயல்புகளைப் பெறும். இவற்றையே எட்டாம் வேற்றுமை உருபுகளாகக் கொள்வர்.

எ.கா - தந்தை வருக ! தலைவன் வருக - இயல்பாதல்

மன்ன! ஏமக்கருள்

- ஈறு குன்றுதல்

தாயே ! வணங்குகின்றேன்

- ஈறு மிகுதல்

பிள்ளாய் ! இதனைக் கொள்

- ஈறு திரிதல்

மக்காள் ! இங்கே வம்மின்

- ஈற்றயல் திரிதல்

எனவே எட்டாம் வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை என்றும் படர்க்கைப் பொருளை முன்னிலைப்படுத்தி அழைத்தல் இதன் பொருள் என்றும் விளி ஏற்கும்பொழுது இயல்பாதல்,

ஈறு குன்றுதல், ஈறு மிகுதல், ஈறு திரிதல், ஈற்றயல் திரிதல் என்னும் தன்மைகளை ஏற்கும் என்றும் அறியலாம்.

எட்டன் உருபே எய்துபெயர் ஈற்றின்

திரிபு குன்றல் மிகுதல் இயல்புஅயல்

திரிபும் ஆம்பொருள் படர்க்கை யோரைத்

தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே

(நன் : 303)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளிக்கப்படு பெயர்கள்

பெயர்கள் உயர்திணை, அஃறிணை, இருதிணைப் பொதுப்பெயர் என மூன்று வகைப்படும். இம்மூவகைப் பெயர்களும் சில வரன்முறைக்குட்பட்டு விளியேற்கும் தன்மை உடையன.

நம்பி	- இ	ஐயன்	- ன்
வேந்	- உ	வேள்	- ள்
ஆடு	- ஊ	ஐயர்	- ிர்
விடலை	- ஐ	குரிசில்	- ல்
கோ	- ஓ	சேய்	- ய்

இவ் உணர்திணைப் பெயர்கள் இ, உ, ஊ, ஐ, ஓ என்னும் உயிர்களும் ன், ள், ிர், ல், ய் என்னும் மெய்களுமாகிய பத்து எழுத்துக்களையும் ஈற்றில் கொண்டு முடிந்துள்ளன. இவை விளியேற்கும்.

சாத்தி	- இ	சாத்தான்	- ன்
கூற்று	- உ	கடவுள்	- ள்
பேடு	- ஊ	பிதா	- ஆ
தந்தை	- ஐ	தூங்கல்	- ல்
ஆண்	- ண்	தாய்	- ய்

உயர்திணைக்கு ஈறாக அமையும் எழுத்துக்களுள் ஓகர, ரகரம் எழுந்த எட்டுடன் ணகர, ஆகாரம் இணைந்த பத்தும் (இ, உ, ஊ, ஐ, ண், ன், ள், ஆ, ல், ய்) ஈறாக அமைந்த இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் விளியேற்கும் தன்மை உடையன.

மக	- அ	நாரை	- ஐ	நாய்	- ய்
புறா	- ஆ	சோ	- ஓ	தகர்	- ிர்
கிளி	- இ	வண்டு	- உ	குயில்	- ல்

(உ - குற்றியலுகரம்)

தீ	- ஈ	மண்	- ண்	தெவ்	- வ்
முக	- உ	கராம்	- ம்	பூழ்	- ழ்
பூ	- ஊ	அலவன்	- ன்	புள்	- ள்
சே	- ஏ				

12 உயிர்களும் ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் 11 மெய்களும் குற்றியலுகரமும் ஆகிய 24 எழுத்துக்களும் மொழிக்கு ஈறாகும். இவற்றுள் ஞகர, நகரங்களும் அளபெடையில் மாத்திரமே ஈறாகும் எனக் கார ஒளகாரம் நீங்கலாக உள்ள 19 எழுத்துக்களையும் (அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ண், ம், ன், ய், ஈ, ல், வ், ழ், ள், உ (குற்றியலுகரம்) ஈற்றில் கொண்டுள்ள அ.றிணைப் பெயர்கள் விளியேற்கும் தன்மை உடையன.

எனவே இ, உ, ஊ, ஐ, ஒ என்னும் உயிர்களும் ன, ள, ர, ல, ய என்னும் மெய்களுமாகிய 10 எழுத்துக்களையும் ஈறாக உடை உயர்திணைப் பெயர்கள் விளி ஏற்கும் என்றும்

இவற்றுள் ஓகார உயிரும் ரகர மெய்யும் ஒழிந்த எட்டுடன் ணகரமும் ஆகாரமும் இணைந்த 10 எழுத்துக்களையும் ஈறாக உடைய பொதுப்பெயர்கள் விளி ஏற்கும் என்றும்

மொழிக்கு ஈறாகும் 24 எழுத்துக்களுள் ஞகரமும் நகரமும் அளபெடையில் மாத்திரமே ஈறாகும் எனக், ஓகர, ஒளகாரங்கள் ஒழிந்த 19 எழுத்துக்களையும் ஈறாக உடைய இருதிணைப் பொதுப் பெயர்கள் விளி ஏற்கும் என்றும் அறியலாம்.

இஉ ஊவோடு ஐஒ னளரல

யவ்வீற்று உயர்திணை ஓரஅல் இவற்றோடு

ன.கான் ஆஈறு ஆகும் பொதுப்பெயர்

ஞநவொழி அனைத்தீற்று அ.றிணை விளிப்பன (நன் : 304)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

மூவகைப் பெயருக்கும் பொதுவான விளியுருபுகள்

உயர்திணைப் பெயர் இயல்பாகவும் ஏகாரம் மிகுந்தும் இகர நீட்சி பெற்றும் விளியேற்கும்

நம்பி கூறாய்

நம்பியே கூறாய்

நம்பீ கூறாய்

இத்தொடர்களிலுள்ள நம்பி என்னும் உயர்திணைப் பெயர் இயல்பாகவும் ஏகாரம் மிகுந்தும் இகர நீட்சி பெற்றும் விளியேற்றுள்ளதைக் காணலாம்.

இவ்வாறே அ.:றிணைப் பெயரும் இருதிணைப் பொதுப் பெயரும் இயல்பாகவும் ஏகாரம் மிகுந்தும் இகர நீட்சி பெற்றும் விளியேற்கும்.

எ.கா – கிளி நல்லாய்	- அ.:றிணைப் பெயர் இயல்பு
கிளியே வாராய்	- அ.:றிணைப் பெயர் ஏகாரம் மிகுதல்
தும்பி வாராய்	- அ.:றிணைப் பெயர் இகர நீட்சி
அன்னை கூறாய்	- இருதிணைப் பொதுப்பெயர் இயல்பு
அன்னையே கூறாய்	- இருதிணைப் பொதுப்பெயர் ஏகாரம் மிகுதல்
சாத்தீ கூறாய்	- இருதிணைப் பொதுப்பெயர் இகர நீட்சி

இவ்வாறு இயல்பாகவும் ஏகாரம் மிகுந்தும் இகரம் நீட்சி பெற்றும் வருதல் மூவகைப் பெயர்களுக்கும் பொதுவாய் அமையும் விளியுருபுகளாகும்.

இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும் ஏயும்

இகர நீட்சியும் உருபாம் மன்னே

(நன் : 305)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளியுருப்பிற்குரிய சிறப்பு விதி

அன்னை, அம்மை என 'ஐ' கார இறுதி பெற்றுள்ள இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் இயல்பாதல் மற்றும் ஏகாரமாகத் திரிதல் இன்றி 'ஆய்' ஆகவும் 'ஆ' வாகவும் திரிந்து விளியேற்கும்.

எ.கா – அன்னை	- அன்னாய்	- ஆய் ஆகத் திரிதல்
அம்மை	- அம்மா	- ஆவாகத் திரிதல்

இவ்வாறே உயர்திணை அ.:றிணைப் பெயர்கள் 'ஐ' கார இறுதி பெற்று வரும்பொழுது 'ஆய்' ஆக மட்டுமே திரிந்து விளியேற்கும்.

எ.கா – விடலை	- விடலாய்	- ஆய் ஆகத் திரிதல்
நாரை	- நாராய்	- ஆய் ஆகத் திரிதல்

சில இடங்களில் அன்னை, அம்மை இருதிணைப் பொதுப்பெயர்களின் 'ஐ' காரம் ஏகாரமாகத் திரிந்தும் விளியேற்கும்.

எ.கா - அன்னை	- அன்னே
--------------	---------

எனவே 'ஐ' கார இறுதி பெற்றுள்ள இருதிணைப் பொதுப்பெயர்கள் 'ஆய்' ஆகவும் 'ஆ' வாகவும் திரிந்து விளியுருபுகள் ஏற்கும் என்றும் 'ஐ' 'கா' இறுதி பெற்றுள்ள உயர்திணை அ.:றிணைப் பெயர்கள் 'ஆ' வாகத் திரிந்து விளியுருபுகள் ஏற்கும் என்றும் அறியலாம்.

ஐயிறு பொதுப் பெயர்க்கு ஆயும்ஆவும்

உருபுஆம் அல்லவற்று ஆயும் ஆகும்

(நன் : 306)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

'ன' கர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளியேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் 'ன' கர உயர்திணைப் பெயர்களில் சில பின்வரும் முறைகளில் விளியுருபு ஏற்கும்.

எ.கா - கிழான்	- கிழா அன்	- அளபெடுத்தது
புலவன்	- புலவ	- ஈறு கெட்டது
பெருமன்	- பெருமான்	- ஈற்றயல் நீண்டு ஈறு கெட்டது
மன்னன்	- மன்னோ	- ஈற்றயல் நீண்டு ஈறு கெட்டு ஓகாரம் நீண்டது
திரையன்	- திரையவோ	- ஈறுகெட்டு ஓகாரம் மிக்கது
வாயிலான்	- வாயிலாப்	- எனகரம் யகரமாயிற்று
வாயிலான்	- வாயிலோயே	- எனகரம் யகரமாகி ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமாய்
		ஏகாரம் மிக்கது
ஐயன்	- ஐயே	- ஈறழிந்து அயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று

எனவே பொது விதியால் இயல்பும் ஏகாரமும் மிகுதல் இன்றி, எனகர, மெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில அளபெடுக்கும்; சில ஈறு கெடும். சில ஈற்றயல் நீளும், சில ஈற்றயல் நீண்டு ஈறு கெடும். சில ஈறு கெட்டு ஈற்றயல் நீண்டு ஓகாரம் மிகும். சில ஈறுகெட்டு ஓகாரம் மிகும். சில எனகர மெய் யகர மெய்யாகும். சில ஈற்று எனகரமெய் யகர மெய்யாகத் திரிந்து ஆகாரம் ஓகாரமாகி ஏகாரமாகும். சில ஈறு கெட்டு அயல் அகரம் ஏகாரமாகும் ஆகிய கருத்துக்களை அறியலாம். இவையே அதன் விளியுருபுகளாகும்.

ஓருசார் னவ்வீற்று உயர்திணைப் பெயர்க்கண்

அளபுஈறு அயல்வழி நீட்சி அதனோடு

ஈறுபோதல் அவற்றோடு ஒவறல்

ஈழிந்து ஒவுறல் இறுதியல் வாதல்

அதனோடு அயல் திரிந்து ஏவுறல் ஈழிந்து

அயலெ ஆதலும் விளியுருபு ஆகும்

(நன் : 307)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

‘ள’ கர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளி உருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் ‘ள’ கர உயர்திணைப் பெயர்களில் சில, பின்வரும் நிலைகளில் விளியுருபேற்கும்.

எ.கா- வேள்	- வேள்	- அளபெடுத்தது
எல்லாள்	- எல்லா	- ஈறு அழிந்தது
மக்கள்	- மக்காள்	- ஈற்றயல் நீண்டது
குழையாள்	- குழையாய்	- ளகரம் யகரமாயிற்று
அடிகள்	- அடிகேள்	- ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாயிற்று

எனவே பொதுவிதியின்றி ளகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில அளபெடுத்தலும் சில ஈறுகெடுத்தலும் சில ஈற்றயல் நீளலும் சில இறுதி ளகரம் யகரமாதலும் சில ஈற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும் உண்டு என்பதை அறியலாம். இவையே அதன் விளியுருபுகளாகும்.

ண:கான் உயர் பெயர்க்கு அளவுஈறு அழிவுஅயல்

நீட்சி இறுதி யவ்வொற்று ஆதல்

அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் விளித்தது

(நன் : 308)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளி உருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் ரகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில விளியுருபுகளை ஏற்கும்பொழுது பின்வரும் முறையில் அமையும்.

எ.கா- சிறார்	- சிறா அர்	- அளபெடுத்தது
தெவ்வர்	- தெவ்வர்	- ஈற்றயல் அகரம் இகரமாயிற்று
வணிகர்	- வணிகீர்	- ஈற்றயல் அகரம் ஈகரமாயிற்று
சான்றோர்	- சான்றீர்	- ஈற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாயிற்று

கணியார்	- கணியீரே	- ஈற்றயல் ஆகரம் ஈகரமாய் ஏகாரம் மிக்கது
நம்பியார்	- நம்பீரே	- ஈற்றயல் ஏகாரம் மிக்கு அயல் யா கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகரமாயிற்று
எமர்	- எமரீர்	- ஈர் ஏற்றது

எனவே பொதுவிதியின்றி ளகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்களுள் சில அளபெடுக்கும். சில ஈற்றயல் அகரம் இகரமாகவும் ஈகாரமாகவும் திரியும். சில அவ்வீற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாகும். சில அதனோடு ஏகாரமேற்கும். சில ஈற்றில் ஏகாரம் மிக்கு அயலில் யா கெட்டு அதன் அயல் இகரம் ஈகாரமாகும். சில ஈற்றில் ஈர் ஆகும். இவ்வாறு அமைவன விளியுருபுகள் ஆகும்.

ரவ்வீற்று உயர்பெயர்க்கு அளபுளழல் ஈற்றுஅயல்

அகரம் இஈ ஆதல் ஆண்டை ஆ

ஈயாதல் அதனோடு ஏயறல் ஈற்றுஏ மிக்குஅயல்

யாக்கெட்டு அதன்அயல் நீடல்

ஈற்றின் ஈருறல் இவையும் ஈண்டு உருபே

(நன் : 309)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

லகர யகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர் விளி உருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் லகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் சில அளபெடுத்தும் சில ஈற்றயல் நீண்டும் விளியுருபேற்கும்.

எ.கா - மால் - மாஅல் - அளபெடுத்தது

மடவரல் - மடவரால் - ஈற்றயல் நீண்டது

யகர ஈற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் அளபெடுத்து விளியுறுபேற்கும்.

எ.கா - சேய் - சேஎய்

எனவே பொது விதியேயன்றி லகர மெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் சில அளபெடுக்கும் என்றும் சில ஈற்றயல் நீளும் என்றும் யகர மெய்யீற்று உயர்திணைப் பெயர்கள் சில அளபெடுக்கும் என்றும் அறியலாம். இவ்வாறு விளியுருபுகள் அமையும்.

லகரஈற்று உயர்பெயர்க்கு அளபுஅயல் நீட்சியும்

யகர ஈற்றிற்கு அளபுமாம் உருபே

(நன் : 310)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

னகர இறுதி அ.நிணைப் பொதுப்பெயர் விளி உருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆனால் னகர இறுதி அ.நிணைப் பெயர்களும் சில பொதுப் பெயர்களும் ஈறுகெட்டும் ஈற்றயல் நீண்டும் விளியுறுபேற்கும்.

எ.கா - அலவன் - அவல - அ.நிணை ஈறுகெட்டது

அலவரன் - அலவா - அ.நிணைப் பெயர் கெட்டு ஈற்றயல் நீண்டது.

சாத்தன் - சாத்த - பொதுப்பெயர் ஈறுகெட்டது.

சாத்தன் - சாத்தா - பொதுப்பெயர் ஈறுகெட்டு ஈற்றயல் நீண்டது.

எனவே பொது விதியின்றிச் சில னகர மெய்யீற்று அ.நிணைப் பெயர்களும் சில இருதிணைப் பொதுப்பெயர்களும் ஈறு கெட்டும் ஈறுகெட்டு ஈற்றயல் விளியுறுபேற்கும் என்பதை அறியலாம்.

எவ்வீற்று உயர்திணை அல்இலு பெயர்க்கண்

இறுதி அழிவுஅத னோடுஅயல் நீட்சி

(நன் : 311)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

லகர, ளகர அ.நிணைப் பெயரும் பொதுப்பெயர் விளி உருபேற்கும் முறை

மூவகைப் பெயர்களும் விளியேற்கும்பொழுது இயல்பாதல், ஏகாரம் மிகுதல், இகர நீட்சி பெறல் என்பது பொது விதியாகும். ஆயினும் லகர, ளகர ஈற்று அ.நிணைப் பெயர்களுக்கும் பொதுப் பெயர்களுக்கும் ஈற்றயல் நீளுதல் விளியுருபாம் என்பதை அறியலாம்.

எ.கா- கிளிகள் - கிளிகாள் - அ.நிணைப் பெயர்

பிள்ளைகள் - பிள்ளைகாள் - பொதுப்பெயர்

எனவே லகர, ளகர ஈற்று அ.நிணைப் பெயர்களுக்கும் பொதுப்பெயர்களுக்கும் பொது விதியேயன்றி ஈற்றயல் நீளுதல் விளியுருபாகும் என்பதை அறியலாம்.

லளஈற்று அ.நிணைப் பெயர்பொதுப் பெயர்க்கண்

ஈற்றுஅயல் நீட்சியும் உருபுஆ கும்மே

(நன் : 312)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளியுருபுகளுக்குப் புறநடை

விளித்தல் என்பது பொதுவாக அருகில் இருப்பவரை விளித்தல், தூரத்திலிருப்பவரை விளித்தல், வேதனையில் விளித்தல் என்னும் நிலைகளில் அமையும். அவை முறையே அண்மை விளி, சேய்மை விளி, புலம்பல் என்றழைக்கப்படும்.

முன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விளியுருபுகளுள் அண்மையில் இருப்பவரை விளிக்கும்பொழுது இயல்பாயும் ஈறுகெட்டும் அமையும்.

எ.கா - தம்பி - அண்மைவிளி இயல்பு
அரசு - அண்மைவிளி ஈறுகெட்டது.

தூரத்திலுள்ளவரை விளிக்கும்பொழுது விளியுருபுகள் அளபெடுக்கும்.

எ.கா - சிறாஅர், மாஅல், சேஎய்

வேதனையுடன் இணைந்த புலம்பலில் விளியுருபுகள் ஓகார நீட்சியைப் பெறும்.

எ.கா - ஐயாவோ, அப்பாவோ

எனவே முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள் இயல்பாதலும் ஈறுகெடுதலும் அண்மை விளியில் இடம் பெறும் என்றும் அளபெடுத்தல் சேய்மை விளியில் இடம் பெறும் என்றும் ஓகாரம் மிகுதல் புலம்பல் விளியில் இடம்பெறும் என்றும் அறியலாம்.

அண்மையின் இயல்பும் ஈறு அழிவும் சேய்மையின்

அன்பும் புலம்பின் ஓவும் ஆகும்.

(நன் : 313)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

விளியுருபேலாப் பெயர்கள்

நுவ்வொடுற்ற ன, ள, ர ஈற்றுப் பெயர்களும் ன, ள, ர, வை, து ஈற்று வினாச் சுட்டுப் பெயர்களும் ன, ள, ர, வை, து ஈற்று சுட்டுப் பெயர்களும் தாம், தான் என்னும் பெயர்களும் பிறவும் விளியுருபேலாப் பெயர்களாகும்.

எ.கா- நுமன், நுமள், நுமர் - நுவ்வொடுற்ற ன, ள, ர ஈற்றுப் பெயர்கள்

எவன், எவள், எவர், எவை, எது - ன, ள, ர, வை, து

யாது, யாவன், யாவர், யாவை, யாது - ஈற்று வினா

ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏவை, ஏது - ன, ள, ர, வை, து

அவன், அவள், அவர், அவை, அது - சுட்டுப் பெயர்கள்

இவன், இவள், இவர், இவை, இது - ன, ள, ர, வை, து

உவன், உவள், உவர், உவை, உது - ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயர்கள்

மேலும் மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார், மற்றையது, மற்றையன், பிறன், பிறள், பிறர், பிறிது, பிற என்பனவும் விளியுருபேலாப் பெயர்களாகும்.

நுவ்வொரு வினாச்சுட்டு எற்ற ன ள ர

வை து தாம் தான் இன்னனி விளியா (நன் : 314)

என்னும் நூற்பா விளியேலாப் பெயர்களைத் தொகுத்துச் சுட்டுகிறது.

முதற்பெயர் சினைப் பெயர்களின் வேற்றுமைக்குப் புறநடை

முதற்பெயரை 'ஐ' உருபு பொருந்தினால் சினைப் பெயரைக் 'கண்' உருபு பொருந்தும். முதற்பெயருக்கு 'அது' உருபு வரின் சினைப் பெயருக்கு ஐ உருபு வரும்.

எ.கா- யானையைக் காலின்கண் வெட்டினான்.

இத்தொடரில் யானை என்னும் முதற்பெயர் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'ஐ' பெற்று வந்துள்ளது. அதனால் கால் என்னும் சினைப் பெயர் ஏழாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'கண்' என்பதைப் பெற்று அமைந்துள்ளது.

எ.கா- யானையது காலை வெட்டினான்.

இத்தொடரில் யானை என்னும் முதற்பெயர் ஆறாம் வேற்றுமை உருபாகிய 'அது' என்பதைப் பெற்றுள்ளது. அதனால் கால் என்னும் சினைப்பெயர் 'கண்' என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு இன்றி அமைந்துள்ளது.

முதலை ஐயுறின் சினையைக் கண்உறும்

அதுமுதற் காயின் சினைக்கு ஐ ஆகும். (நன் : 315)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

முதல் சினைக்கும் பிண்டப் பொருளுக்கும் புறநடை

உலகத்திலுள்ள முதற்பொருளும் சினைப்பொருளும் கூறக் கூடியவரின் குறிப்பால், முதற்பொருளே சினைப் பொருளாகவும் சினைப் பொருளே முதற்பொருளாகவும் மாறுபட்டு வரும்.

கை என்பது, மனிதனை நோக்கும்பொழுது சினைப்பொருளாகவும் விரலை நோக்கும்பொழுது முதற்பொருளாகவும் அமையும்.

அவ்வாறே பிண்டப் பொருள் (தொகுதிப் பொருள்) தொகுத்த பொருளிலை, தொகுக்கப்பட்ட பொருளிலை என வெவ்வேறு பொருள்களை உடையனவல்ல. குறிப்பால் தொகுதிப் பொருளாகவும் தொகுக்கப்பட்ட பொருளாகவும் வேறு வேறாகக் கூறலாம்.

எ.கா - நெல்லைப் பொலியின்கண் வாரினான்

பொலியின்கண் நெல்லை வாரினான்

நெல்லினது பொலியை வாரினான்

இவ் எடுத்துக்காட்டுகளால் பிண்டப் பொருளாகிய பொலிக் குப்பைகளும் பிண்டித்த பொருளாகிய நெல்லும் வேறாகாமையை அறியலாம்.

எனவே முதற்பெயர் இவை சினைப்பெயர் இவை என வேறுபட உரைப்பது உரைப்பவரின் குறிப்பைக் கொண்டே அமையும். பிண்டப் பொருளும் அத்தன்மை உடையதாகும்.

முதலிவை சினையிவை எனவேறு உளவில்

உரைப்போர் குறிப்பின் அற்றே பிண்டமும்

(நன் : 316)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

உருபுகள் தொடர்பான சிறப்பு இலக்கணங்கள்

எட்டு வேற்றுமைகளையும் அவற்றுக்கான உருபுகளையும் வரிசையாக விளக்கிய நன்னூலாசிரியர் பெயரியலின் முடிவில் வேற்றுமை உருபுகள் தொடர்பான சிறப்பு இலக்கணக் கூறுகள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை உருபு மயக்கம், முதற்பெயர், சினைப் பெயர், உருபு மாற்றம் என்பனவாகும். இவற்றை அறிவது அவசியமாகும்.

உருபு மயக்கம்

ஒவ்வொரு வேற்றுமைக்கும் பொருளும் உருபும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. சில வேற்றுமைப் பொருட்கள் தமக்குரிய உருபை விட்டு வேறு வேற்றுமை உருபை ஏற்று வருதல் உண்டு. அங்ஙனம் வரினும் பொருளுக்கு ஏற்ப உருபு திரியுமேயன்றி உருபுக்கேற்பப் பொருள் திரியாது.

எ.கா - காலத்தினாற் செய்த நன்றி

தகுந்த காலத்தின் கண் செய்த உதவி என்பது பொருள். இதில் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு வரவேண்டிய இடத்து மூன்றன் உருபு வந்துள்ளது. இவ்வாறு ஒரு வேற்றுமை உருபு நிற்க வேண்டிய இடத்து வேறொரு வேற்றுமையின் உருபு வந்து மயங்குவதை உருபு மயக்கம் என்பர்.

யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

(நன் : 317)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சில வேற்றுமை உருபுகள் செய்யுளிள் திரிந்து வரும் முறை

உயர்திணையில் ஐ, ஆன், கு ஆகிய மூன்று வேற்றுமை உருபுகளும் செய்யுளிள் அமையும்பொழுது அகரமாகத் திரியும்.

எ.கா - காவலனோக் களிறஞ்சுமே - காவலோனை
புலவரான - புலவரான்
கடிநிலையின்றே ஆசிரியற்க - ஆசிரியற்கு

அ.:றிணையில் செய்யுளிடத்து 'ஆன்' உருபு மட்டுமே அகரமாகத் திரியும்.

எ.கா - புள்ளினான - புள்ளினான்

எனவே ஐ, ஆன், கு என்னும் வேற்றுமை உருபுகள் செய்யுளிள் உயர்திணைப் பொருளில் இடம்பெறும்பொழுது அகரமாகத் திரியும் என்றும் இவற்றுள் ஆன் மட்டும் செய்யுளிள் அ.:றிணைப் பொருளில் இடம்பெறும்பொழுது அகரமாகத் திரியும் என்றும் அறியலாம்.

ஐஆன்குச் செய்யுட்கு அவ்வும் ஆகும்

ஆகா அ.:றிணைக்கு ஆன்அல் லாதன. (நன் : 318)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

எட்டு வேற்றுமைகளுக்கும் உரிய முடிக்கும் சொல்

எல்லைப் பொருளில் வரும் ஐந்தாம் வேற்றுமையும் கிழமைப் பொருளில் வரும் ஆறாம் வேற்றுமையும் முடிக்கும் சொல்லாகப் பெயரைக் கொண்டமையும்.

எல்லைப் பொருள் ஒழிந்த நிலையில் அமையும் ஏனைய வேற்றுமைகள் விணையைக் கொண்டு முடியும்.

எ.கா- கருவூரன் கிழக்கு

இத்தொடர் எல்லைப் பொருளை உணர்த்தும் ஐந்தாம் வேற்றுமை 'இன்' உருபு கொண்டு முடிந்துள்ளது.

எ.கா- சாத்தனது கை

இத்தொடர் தற்கிழமைப் பொருளுக்குரிய ஆறாம் வேற்றுமையினது உருபு கொண்டு முடிந்துள்ளது.

எ.கா - சாத்தன் வந்தான்

குடத்தை வனைந்தான்

வாளால் வெட்டினான்.

நான்காம் ஏழாம் வேற்றுமைகள் வினையை அன்றிப் பெயரையும் முடிக்கும் சொல்லாகப் பெறும்.

எ.கா - மணியின் கண்ஒளி

பிணிக்கு மருந்து

இத்தொடர்கள் மணியின்கண் (இருக்கும்) ஒளி எனவும் பிணிக்கு (கொடுக்கும்) மருந்து எனவும் வினையை வேண்டி நிற்பதனால் வினையோடு பொருந்தும் பெயர்களாயின.

வினையைக் கொண்டு முடியும் சில வேற்றுமைகள் தொழிற்பெயரையும் விணையாலணையும் பெயரையும் கொண்டு முடியும்.

எ.கா - சாத்தன் வருதல்

குடத்தை வனைந்தவன்

முதல் வேற்றுமை, பெயரையும் வினாவையும் கொண்டு முடியும்.

எ.கா - சாத்தன் இவன்

சாத்தன் யாவன்

எனவே எல்லைப் பொருளில் வரும் ஐந்து மற்றும் ஆறாம் வேற்றுமைகள் பெயர் கொண்டு முடியும் என்றும் ஒழிந்த எழுவாய் முதலிய வேற்றுமைகள் வினைகொண்டு முடியும் என்றும் அவற்றுள் நான்காம், ஏழாம் வேற்றுமைகள் வினையன்றிப் பெயரையும் கொண்டு முடியும் என்றும் பெரும்பாலும் என்பதனால் வினைகொண்டு முடியும். சில வேற்றுமைகள் தொழிற்பெயர், விணையாலணையும் பெயர்களைக் கொண்டு முடியும் என்றும் எழுவாய் வேற்றுமை, பெயரையும் வினாவையும் கொண்டு முடியும் என்றும் அறியலாம்.

எல்லை என்றும் அதுவும் பெயர் கொளும்

அல்ல வினைகொளும் நான்குஏழ் இருமையும்

புல்லும் பெரும்பாலும் என்மனார் புலவர் (நன் : 319)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

வினையியல்

வினையியலில் வினைச் சொல்லின் இலக்கணம் விவரிக்கப்படுகிறது. இதன்கண் வினைச் சொல்லின் விளக்கம், பகுப்பு - வினை முற்றின் இலக்கணம், பகுப்பு - பெயரெச்சம் - வினையெச்சம் - முற்றெச்சம் ஆகியன விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.